

एलियाह - नम्बर एक

पहिलो र अन्तिम

Jeff Pippenger

2023-07-31

पुरानो करारको समापन कथनले प्रभुको महान् र भयङ्कर दिनअघि सन्देशसहित अगमवक्ता एलियाहको प्रकट हुने प्रतिज्ञा प्रस्तुत गर्दछ।

हेर, परमप्रभुको महान् र भयङ्कर दिन आउनुअघि म तिमीहरूकहाँ अगमवक्ता एलियाहलाई पठाउनेछु। अनि उसले पिताहरूको हृदय सन्तानतर्फ, र सन्तानहरूको हृदय तिनका पितातर्फ फर्काउनेछ, नत्रता म आएर पृथ्वीलाई श्रापले प्रहार गर्नेछु। मलाकी ४:५, ६.

बाइबल स्पष्ट छ कि “परमप्रभुको महान् र भयानक दिन” अथवा परमेश्वरले “पृथ्वीलाई प्रहार गर्नुहुने” “श्राप” लाई प्रकाशको पुस्तकमा प्रतीकात्मक रूपमा “अन्तिम सात विपत्तिहरू” वा “परमेश्वरको क्रोध” भनेर पनि चित्रण गरिएको छ। प्रकाश अध्याय पन्ध्रले अध्याय सोह्रका महान् र भयानक अन्तिम सात विपत्तिहरू खन्याइने अवस्थातर्फ डोर्याउने भविष्यसूचक परिप्रेक्ष्य प्रस्तुत गर्दछ।

अनि मैले स्वर्गमा अर्को एउटा चिन्ह देखें, महान् र अद्भुत—सात स्वर्गदूतहरू, जससँग अन्तिम सात विपत्तिहरू थिए; किनकि तिनीमा परमेश्वरको क्रोध पूर्ण भयो।

अनि मैले आगोसँग मिसिएको काँचको समुद्रजस्तै केही देखें; अनि त्यस पशुमाथि, त्यसको मूर्तिमाथि, त्यसको छापमाथि, र त्यसको नाउँको सङ्ख्यामाथि विजय प्राप्त गर्नेहरू परमेश्वरका वीणाहरू लिएर त्यो काँचको समुद्रमा उभिरहेका थिए। अनि तिनीहरूले परमेश्वरका सेवक मोशाको गीत, र थुमाको गीत गाउँदै भने, “हे सर्वशक्तिमान् प्रभु परमेश्वर, तपाईंका कार्यहरू महान् र अचम्मका छन्; हे सन्तहरूका राजा, तपाईंका मार्गहरू न्यायी र सत्य छन्। हे प्रभु, कसले तपाईंको भय मान्नेछैन, र तपाईंको नाउँको महिमा गर्नेछैन? किनकि केवल तपाईं मात्र पवित्र हुनुहुन्छ; किनकि सबै जातिहरू आउनेछन् र तपाईंको सामु आराधना गर्नेछन्; किनकि तपाईंका न्यायहरू प्रकट भएका छन्।”

त्यसपछि मैले हेर्ने, र हेर, स्वर्गमा रहेको साक्षीको वासस्थानको मन्दिर खोलियो। अनि ती सात स्वर्गदूतहरू, ती सात विपत्तिहरू लिएर, मन्दिरबाट बाहिर आए; तिनीहरू शुद्ध र सेतो मलमलमा परिधान गरिएका थिए, र तिनीहरूको छाती सुनका पेट्टीहरूले कसेका थिए। अनि ती चार जीवित प्राणीहरूमध्ये एकले ती सात स्वर्गदूतहरूलाई सदा-सर्वदा जीवित रहनुहुने परमेश्वरको क्रोधले भरिएका सातवटा सुनका कचौराहरू दियो। अनि मन्दिर परमेश्वरको महिमाबाट र उहाँको सामर्थ्यबाट निस्केको धुवाँले भरियो; र ती सात स्वर्गदूतहरूका सात विपत्तिहरू पूरा नभएसम्म कोही पनि मन्दिरभित्र प्रवेश गर्न सकेन। प्रकाश १५:१-८।

“सात स्वर्गदूतहरूका सात विपत्तिहरू पूरा नभएसम्म कुनै मानिस मन्दिरभित्र प्रवेश गर्न सकेन” भन्ने कुराको कारण यो हो कि पन्ध्रौँ अध्यायमा मन्दिर धुवाँले भरिँदा उद्धार प्राप्त गर्ने अवसर बन्द हुन्छ। मानवजातिलाई पश्चात्ताप गर्न र उद्धार पाउन दिइएको परीक्षाकाल त्यसबेला समाप्त भइसकेको हुन्छ। जब त्यो समयबिन्दुमा पुगिन्छ, तब यूहन्नाले “सात अन्तिम विपत्तिहरू” भनेका, “प्रभुको महान् र भयङ्कर दिन” ख्रीष्टको दोस्रो आगमनभन्दा अघि खन्याइन्छन्। मलाकीले त्यस दिनलाई “भयङ्कर” भनेका छन्, र यशैयाले त्यसलाई परमेश्वरको “अनौठो काम” भनेर चिनाउँछन्।

किनकि परमप्रभु पेराजीम पर्वतमा जस्तै उठ्नुहुनेछ, उहाँ गिबोनको बेंसीमा जस्तै क्रोधित हुनुहुनेछ, ताकि उहाँले आफ्नो काम, आफ्नो अनौठो काम, पूरा गर्नुहोस्; र आफ्नो कार्य, आफ्नो अनौठो कार्य, सिद्ध गर्नुहोस्। यसकारण अब तिमीहरू ठट्टा गर्नेहरू नहोओ, नत्र तिमीहरूका बन्धनहरू अझ कडा पारिनेछन्; किनकि मैले सेनाहरूका प्रभु परमेश्वरबाट एउटा विनाश—सम्पूर्ण पृथ्वीमाथि ठहराइएको विनाश—सुनेको छु। यशैया २८:२१,

यद्यपि परमेश्वरको “अनौठो कार्य” ले “सारा पृथ्वी” लाई समेट्दछ, तैपनि प्रेरणाद्वारा यो स्पष्ट छ कि विपत्तिहरूको खन्याइ एक राष्ट्रको विद्रोहसँग सम्बन्धित छ।

“विदेशी राष्ट्रहरूले संयुक्त राज्य अमेरिकाको उदाहरण पछ्याउनेछन्। यद्यपि उसले अगुवाइ गर्छ, तथापि यही संकट संसारका सबै भागहरूमा रहेका हाम्रा मानिसहरूमाथि पनि आउनेछ।” Testimonies, volume 6, 395.

“जब धार्मिक स्वतन्त्रताको देश अमेरिका, विवेकलाई बाध्य पार्न र मानिसहरूलाई झूटा सब्बाथलाई आदर गर्न विवश तुल्याउन पोपसत्तासँग एकताबद्ध हुनेछ, तब पृथ्वीका हरेक देशका मानिसहरूलाई त्यसको उदाहरण पछ्याउन डोर्‍याइनेछ।” Testimonies, volume 6, 18.

हरेक राष्ट्रले आफ्नो परखको समयको आफ्नै प्याला भरिपूर्ण गर्नेछ, तर सिस्टर ह्वाइटले “राष्ट्रिय विनाश” भनेर पहिचान गर्नुभएका “परमेश्वरका न्यायहरू”, जसलाई उहाँले संयुक्त राज्य अमेरिकामा आइतबारको व्यवस्थाबाट सुरु हुने इतिहासलाई “परमेश्वरका विनाशकारी न्यायहरूको समय” पनि भन्नुहुन्छ, ती अन्तिम सात विपत्तिहरू होइनन्।

“एक समय आउँदैछ जब हाम्रो देशमा परमेश्वरको व्यवस्था विशेष अर्थमा रद्द तुल्याइनेछ। हाम्रो राष्ट्रका शासकहरूले विधायी प्रबन्धहरूद्वारा आइतबारको व्यवस्था लागू गर्नेछन्, र यसरी परमेश्वरका जनहरू ठूलो जोखिममा पारिनेछन्। जब हाम्रो राष्ट्रले आफ्ना विधायी परिषद्हरूमा मानिसहरूको धार्मिक विशेषाधिकारसम्बन्धी विषयमा तिनीहरूको विवेकलाई बाँध्ने कानूनहरू बनाउनेछ, आइतबारको पालनलाई लागू गर्नेछ, र सातौँ-दिनको शबाथ मान्नेहरूका विरुद्ध दमनकारी शक्ति प्रयोग गर्नेछ, तब परमेश्वरको व्यवस्था हाम्रो देशमा सबै व्यावहारिक उद्देश्यका लागि रद्द तुल्याइनेछ; र राष्ट्रिय धर्मत्यागपछि राष्ट्रिय विनाश आउनेछ।” Review and Herald, December 18, 1888.

परमेश्वरका न्यायहरू, जसलाई सिस्टर ह्वाइटले “राष्ट्रिय विनाश” भनेर चिन्हित गर्नुहुन्छ, राष्ट्रिय सन्डे कानूनबाट आरम्भ हुन्छन् र परमेश्वरको “अनौठो काम” को सुरुआतलाई सूचित गर्छन्, यद्यपि परमेश्वरको अनौठो काम अझ विशिष्ट रूपमा अन्तिम सात विपत्तिहरू नै हुन्। परमेश्वरको अनौठो कामको अझ पूर्ण चित्र तब प्रकट हुन्छ, जब मिश्रदेशबाटको छुटकारालाई परमेश्वरका कार्यकारी न्यायहरूको रेखामा थपिन्छ। मिश्रदेशका विपत्तिहरू, यद्यपि संख्या दश थिए, विभाजित गरिएका थिए। पहिलो तीनलाई अन्तिम सातबाट भिन्न ठहराइएको थियो। यसरी, मिश्रदेशबाटको छुटकाराले पहिलो तीन विपत्तिहरूद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको एक समयावधिलाई पहिचान गराउँछ, जुन संयुक्त राज्य अमेरिकाको राष्ट्रिय विनाशसँग आरम्भ हुन्छ, र माइकल उठिनुहुन्छ तथा मानवको अनुग्रह-अवधि समाप्त नहुन्जेलसम्म जारी रहन्छ।

“परमेश्वरका न्यायहरू उहाँका जनहरूलाई थिचोमिचो गर्न र नष्ट पार्न खोज्नेहरूमाथि आइपर्नेछन्। दुष्टहरूप्रति उहाँको दीर्घ सहनशीलताले मानिसहरूलाई अपराधमा साहसी बनाउँछ, तर तिनीहरूको दण्ड तथापि निश्चित र भयानक छ, किनकि त्यो धेरै ढिला गरी ल्याइन्छ। ‘किनकि परमप्रभु पेराजीम पर्वतमा झैँ उठ्नुहुनेछ, उहाँ गिबोनको बेंसीमा झैँ क्रोधित हुनुहुनेछ, ताकि उहाँले आफ्नो काम, आफ्नो अनौठो काम, गर्न सकून्; र आफ्नो कार्य, आफ्नो अनौठो कार्य, पूरा गर्न सकून्।’ यशैया 28:21। हाम्रा कृपालु परमेश्वरका लागि दण्डको कार्य एक अनौठो कार्य हो। ‘प्रभु परमेश्वर भन्नुहुन्छ, म जीवित छु, दुष्टको मृत्युमा मलाई कुनै प्रसन्नता छैन।’ इजकिएल 33:11। परमप्रभु ‘दयालु र अनुग्रही, धैर्यवान्, र भलाइ तथा सत्यमा प्रशस्त, ... अधर्म, अपराध र पाप क्षमा गर्नुहुने’ हुनुहुन्छ। तापनि उहाँले ‘दोषीलाई कदापि निर्दोष ठहराउनुहुन्न।’ परमप्रभु क्रोध गर्नमा ढिलो हुनुहुन्छ, र सामर्थ्यमा महान्, र दुष्टलाई कुनै पनि प्रकारले उन्मुक्ति दिनुहुन्न।’ प्रस्थान 34:6, 7; नहूम 1:3। धार्मिकतामा भयानक कार्यहरूद्वारा उहाँले आफ्नो पददलित व्यवस्थाको अधिकारलाई न्यायोचित ठहराउनुहुनेछ। अपराधीलाई पखिरेहेको प्रतिफलको कठोरता न्याय कार्यान्वयन गर्नमा प्रभुको अनिच्छाद्वारा आँकलन गर्न सकिन्छ। जुन जातिसँग उहाँले लामो समयसम्म सहनशीलता देखाउनुहुन्छ, र जसलाई उहाँले परमेश्वरको लेखामा

आफ्नो अधर्मको नाप पूरा नगरेसम्म प्रहार गर्नुहुन्न, त्यसले अन्ततः कृपामिश्रणरहित क्रोधको कचौरा पिउनेछ।”

“जब ख्रीष्टले पवित्रस्थानमा आफ्नो मध्यस्थताको कार्य समाप्त गर्नुहुन्छ, तब जनावर र त्यसको मूर्तिको पूजा गर्ने तथा त्यसको छाप ग्रहण गर्नेहरूका विरुद्ध चेटावनी दिइएको मिश्रणरहित क्रोध (प्रकाश 14:9, 10) खन्याइनेछ। जब परमेश्वर इस्राएललाई छुटकारा दिन लाग्नुभएको थियो, तब मिश्रमा परेका विपत्तिहरू स्वभावमा ती अझ भयानक र व्यापक न्यायहरूसँग मिल्दाजुल्दा थिए, जो परमेश्वरका जनहरूको अन्तिम उद्धार हुनुभन्दा ठीक अघि संसारमाथि पर्न लागेका छन्। ती भयङ्कर प्रहारहरूको वर्णन गर्दै प्रकाशितकर्ता भन्छन्: ‘पशुको छाप भएकाहरू र त्यसको मूर्तिलाई पूजा गर्नेहरूमाथि एउटा दूषित र अति पीडादायक घाउ निस्कियो।’ समुद्र ‘मरेको मानिसको रगतझैँ भयो; अनि समुद्रमा भएका हरेक जीवित प्राणी मरे।’ अनि ‘नदीहरू र पानीका मूलहरू ... रगत भए।’ यी दण्डहरू जति नै भयानक भए पनि, परमेश्वरको न्याय पूर्ण रूपमा धर्मसंगत ठहरिन्छ। परमेश्वरका दूत घोषणा गर्छन्: ‘हे प्रभु, तपाईं धर्मी हुनुहुन्छ, ... किनकि तपाईंले यसरी न्याय गर्नुभएको छ। किनभने तिनीहरूले पवित्र जनहरू र अगमवक्ताहरूको रगत बगाएका छन्, र तपाईंले तिनीहरूलाई पिउनलाई रगत दिनुभएको छ; किनकि तिनीहरू त्यही योग्यका छन्।’ प्रकाश 16:2-6। परमेश्वरका जनहरूलाई मृत्युदण्डको दोषी ठहराएर, तिनीहरूले यथार्थमै तिनीहरूको रगतको अपराध त्यस्तै उठाएका छन्, मानौं त्यो आफ्नै हातले बगाएका हुन्। यही प्रकारले ख्रीष्टले आफ्नो समयका यहूदीहरूलाई हाबिलका दिनदेखि बगाइएको सबै पवित्र जनहरूको रगतको दोषी ठहराउनुभयो; किनकि तिनीहरूमा उही आत्मा थियो र तिनीहरू अगमवक्ताहरूका ती हत्याराहरूसँग उही काम गर्न खोजिरहेका थिए।”

“त्यसपछि आउने महामारीमा सूर्यलाई ‘मानिसहरूलाई आगोले पोल्ने’ अधिकार दिइयो। ‘र मानिसहरू प्रचण्ड तापले पोलिए।’ पद ८, ९। अगमवक्ताहरूले यस भयङ्कर समयमा पृथ्वीको अवस्थालाई यसरी वर्णन गर्छन्: ‘देश विलाप गर्छ; ... किनकि खेतको बाली नष्ट भएको छ। ... मैदानका सबै रूखहरू सुकिसकेका छन्; किनकि आनन्द मानिसहरूका सन्तानहरूबाट सुकिसकेको छ।’ ‘बीउ आफ्ना ठेकामुनि कुहिएको छ, अन्नभण्डारहरू उजाड पारिएका छन्। ... पशुहरू कसरी कराउँछन्! गाईवस्तुका बथानहरू अलमलमा परेका छन्, किनकि तिनीहरूका निम्ति चरन छैन। ... पानीका खोलाहरू सुकिएका छन्, र आगोले उजाडस्थानका चरनहरू भस्म पारिदिएको छ।’ ‘त्यस दिन मन्दिरका गीतहरू विलाप हुनेछन्, प्रभु परमेश्वर भन्नुहुन्छ: हरेक ठाउँमा धेरै लाशहरू हुनेछन्; तिनीहरूले तिनीहरूलाई मौनतामा प्याक्नेछन्।’ Joel 1:10-12, 17-20; Amos 8:3.”

“यी विपत्तिहरू सर्वव्यापी होइनन्, नत्र पृथ्वीका बासिन्दाहरू पूर्णतः नाश हुनेथिए। तैपनि तिनीहरू नश्वर मानवले कहिल्यै जान्नुभएकोमध्येका सबैभन्दा भयावह प्रहारहरू हुनेछन्। अनुग्रहको समय समाप्त हुनुअघि मानिसहरूमाथि आएका सबै न्यायहरू दयासँग मिश्रित भएका छन्। ख्रीष्टको विनयपूर्वक बिन्ती गर्ने रगतले पापीलाई उसको अपराधको पूर्ण मात्राको दण्ड भोग्नबाट जोगाएको छ; तर अन्तिम न्यायमा, क्रोध दयासँग नमिश्रित रूपमा खन्याइन्छ।”

“त्यस दिन, जनसमूहहरूले परमेश्वरको दयाको त्यो आश्रयको अभिलाषा गर्नेछन्, जसलाई तिनीहरूले यति लामो समयसम्म तिरस्कार गरेका छन्। ‘हेर, ती दिनहरू आउँदैछन्, परमप्रभु परमेश्वर भन्नुहुन्छ, जब म देशमा एउटा अनिकाल पठाउनेछु—रोटीको अनिकाल होइन, पानीको तिर्खा पनि होइन, तर परमप्रभुका वचनहरू सुन्न नपाउने अनिकाल; अनि तिनीहरू समुद्रदेखि समुद्रसम्म, र उत्तरदेखि पूर्वतिरसम्म भौँतारिँदै हिँड्नेछन्; परमप्रभुको वचन खोज्न तिनीहरू यताउता दौडिनेछन्, तर त्यसलाई भेट्नेछैनन्।’ आमोस ८:११, १२।” द ग्रेट कन्ट्रोभर्सी, ६२७-६२९।

अघिल्लो अंशमा यसो भनिएको थियो, “जस राष्ट्रसँग उहाँले दीर्घकालसम्म धैर्य धारण गर्नुहुन्छ, र जसलाई परमेश्वरको लेखामा आफ्नो अधर्मको नाप पूरा नगरुञ्जेल उहाँले प्रहार गर्नुहुन्न, त्यसले अन्ततः कृपामिश्रणविहीन क्रोधको कटोरा पिउनेछ।” उनले त्यही अनुच्छेदमा यसरी पनि लेखिन्, “परमेश्वर इस्राएललाई छुटकारा दिन लाग्नुभएको बेला मिश्रमा परेका विपत्तिहरू स्वभावमा ती अझ भयानक र व्यापक न्यायहरूसँगै थिए, जो परमेश्वरका जनहरूको अन्तिम छुटकाराभन्दा ठीक अघि संसारमाथि पर्न लागेका छन्।” “अधर्मको नाप” पूरा गर्ने राष्ट्र (संयुक्त राज्य अमेरिका) ले मिश्रका दश विपत्तिहरूसँगै विपत्तिहरू भोग्नेछ।

मिश्रका विपत्तिहरू दुई अवधिमा विभाजित थिए। पहिलो तीन विपत्तिहरू सबैमाथि परे, तर अन्तिम सात विपत्तिहरू केवल मिश्रवासीहरूमाथि मात्र परे।

र त्यस दिन म गोशेन देश, जहाँ मेरा प्रजा बसोबास गर्छन्, अलग पार्नेछु, ताकि त्यहाँ झिझाहरूको कुनै झुन्ड नहोस्; यस उद्देश्यले कि तँ जान्न सकून् कि पृथ्वीको बीचमा म नै परमप्रभु हुँ। प्रस्थान ८:२२.

मिश्रदेशका पहिलो तीन विपत्तिहरू सबैतिर परे, तर जहाँ हिब्रूहरू बस्थे, त्यस गोशेनले मिश्रदेशका अन्तिम सात विपत्तिहरू पाएन। संयुक्त राज्य अमेरिका त्यो राष्ट्र हो जसले आइतबारको व्यवस्थाको समयमा आफ्नो अधर्मको कचौरा पूरा भरिदिन्छ। त्यस बिन्दुमा राष्ट्रिय धर्मत्यागपछि राष्ट्रिय विनाश आउँछ, तर राष्ट्रिय विनाश उत्पन्न गर्ने न्यायहरू माइकल उठ्नुभई सम्पूर्ण मानवजातिका लागि अनुग्रहको अवसर बन्द नभएसम्म कृपासँग मिश्रित रहन्छन्। संयुक्त राज्य अमेरिकामा आइतबारको व्यवस्थाको समयमा, अहिले आफूलाई शबाथपालक भनी स्वीकार गर्नेहरूमध्ये बहुसंख्यकले विद्यमान सत्ताहरूको सामु झुक्नेछन् र पशुको छाप स्वीकार गर्नेछन्। त्यस समयमा आइतबारको व्यवस्थासम्बन्धी प्रश्न, एड्भेन्टवादबाहिर रहेका व्यक्तिहरूका लागि एक आत्मिक परीक्षा बन्छ। संयुक्त राज्य अमेरिकामा आइतबारको व्यवस्थादेखि माइकल उठ्नुभएसम्म एघारौँ घण्टाका कामदारहरूको महान् सङ्ग्रह हुन्छ, तर आइतबारको व्यवस्था आउनुअघि सातौँ-दिनको शबाथको ज्योतिप्रति उत्तरदायी ठहरिएका व्यक्तिहरूमाथि भने ढोका पहिल्यै बन्द भइसकेको हुन्छ।

“दिनहरू बिट्टै जाँदा, झन्-झन् स्पष्ट हुँदै गएको छ कि परमेश्वरका न्यायहरू संसारमा छन्। आगो, बाढी र भूकम्पद्वारा उहाँले यस पृथ्वीका बासिन्दाहरूलाई आफ्नो निकट आगमनको चेतावनी दिनुहुन्छ। त्यो समय नजिकिँदै छ, जब संसारको इतिहासको महान् संकट आइपुगेको हुनेछ, जब परमेश्वरको शासनका प्रत्येक क्रियाकलापलाई तीव्र चासो र अवर्णनीय आशंकासहित हेरिनेछ। छिटो-छिटो क्रममै परमेश्वरका न्यायहरू एकपछि अर्को आउनेछन्—आगो, बाढी र भूकम्प, युद्ध र रक्तपातसहित।”

“हाय, यदि मानिसहरूले आफ्नो दर्शनको समय चिनेका भए! धेरै जना अझै यस्ता छन्, जसले यस समयका लागि रहेको परीक्षात्मक सत्य सुनेका छैनन्। धेरै जना यस्ता छन्, जससँग परमेश्वरको आत्मा संघर्ष गरिरहनुभएको छ। परमेश्वरका विनाशकारी न्यायहरूको समय तिनीहरूका लागि कृपाको समय हो, जसलाई सत्य के हो भनेर जान्ने अवसर प्राप्त भएको थिएन। प्रभुले तिनीहरूतर्फ कोमलतापूर्वक दृष्टि गर्नुहुनेछ। उहाँको कृपामय हृदय स्पर्शित भएको छ; उहाँको हात अझै उद्धार गर्न फैलिएको छ, जबकि त्यो ढोका तिनीहरूका लागि बन्द गरिएको छ, जो भित्र प्रवेश गर्न चाहँदैनथे।”

“परमेश्वरको दया उहाँको दीर्घ सहनशीलतामा प्रकट हुन्छ। उहाँ आफ्ना न्यायहरू रोकिरहनुभएको छ, ताकि चेतावनीको सन्देश सबैसम्म सुनाइयोस् भनी प्रतीक्षा गरिरहनुभएको छ। आह, यदि हाम्रा मानिसहरूले संसारलाई दयाको अन्तिम सन्देश दिनु पर्ने आफ्नो माथि रहेको जिम्मेवारीलाई जस्तो महसुस गर्नुपर्ने हो त्यस्तै महसुस गर्थे भने, कति अद्भुत काम सम्पन्न हुनेथियो!” Testimonies, volume 9, 97.

अघिल्लो अंशमा उनले यसरी चिन्हित गरिन् कि “परमेश्वरका विनाशकारी न्यायहरूको समय तिनीहरूका लागि कृपाको समय हो, जसलाई सत्य के हो भन्ने कुरा सिक्ने कुनै अवसर प्राप्त भएको छैन।” अर्को अंशमा उनले त्यसै अवधिलाई “कष्टको समय” भनी उल्लेख गर्छिन्।

“मैले देखें कि पवित्र सबाथ साँचो परमेश्वरका इसाएल र अविश्वासीहरूबीचको विभाजन गर्ने पर्खाल हो, र हुनेछ; र सबाथ नै त्यो महान् प्रश्न हो, जसले परमेश्वरका प्रिय प्रतीक्षारत सन्तहरूको हृदयलाई एकतामा बाँध्दछ। अनि यदि कसैले विश्वास गर्‍यो, सबाथ पालन गर्‍यो, र त्यससँग सम्बन्धित आशिष् प्राप्त गर्‍यो, अनि पछि त्यसलाई त्याग्यो, र पवित्र आज्ञा भंग गर्‍यो भने, तिनीहरूले आफूविरुद्ध पवित्र सहरका ढोकाहरू बन्द गर्नेछन्, त्यत्तिकै निश्चयका साथ जत्ति निश्चय स्वर्गमाथि शासन गर्नुहुने परमेश्वर हुनुहुन्छ। मैले देखें कि परमेश्वरका यस्ता सन्तानहरू पनि छन्, जसले सबाथ देख्दैनन् र पालन गर्दैनन्। तिनीहरूले यस विषयको ज्योति अस्वीकार गरेका थिएनन्। अनि सङ्कटकालको आरम्भमा, जब हामी अघि बढ्छौं र सबाथलाई अझ पूर्ण रूपमा घोषणा गर्‍यौं, हामी

पवित्र आत्माले परिपूर्ण भयौं। यसले मण्डली र नामधारी एड्भेन्टिस्टहरूलाई क्रोधित तुल्यायो, किनकि तिनीहरूले सबाथको सत्यलाई खण्डन गर्न सकेनन्। अनि यही समयमा, परमेश्वरका चुनिएका सबैले स्पष्ट रूपमा देखे कि सत्य हामीसँग थियो, र तिनीहरू बाहिर निस्किए र हामीसँगै सतावट सहन गरे।” A Word to the Little Flock, 18, 19.

अल्प मात्रामा परिमार्जित भए पनि, भर्खरै उद्भूत गरिएको उही अंश Early Writings पुस्तकमा पाइन्छ। त्यस पुस्तकमा उनले “संकष्टको समय” सम्बन्धी आफ्नो कथनमाथि टिप्पणी समावेश गरेकी छिन्। A Word to the Little Flock, २२ अक्टोबर १८४४ को Great Disappointment पछि निराश तर विश्वासयोग्य Millerite हरूको पहिलो प्रकाशन थियो, र दशकौँपछि, जब सम्पादकहरूले त्यस पुस्तिकाका केही अंशहरू Early Writings पुस्तकमा समावेश गर्न प्रयोग गरे, तब उनीहरूले स्पष्ट पारे कि त्यहाँ उल्लेख गरिएको “संकष्टको समय” सात अन्तिम विपत्तिहरू होइन, किनकि जब ती सात अन्तिम विपत्तिहरू खन्याइन्छन्, तब न्याय-दण्डहरूसँग मिश्रित कुनै दया रहँदैन।

“१. पृष्ठ ३३ मा यस प्रकार दिइएको छ: ‘मैले देखें कि पवित्र विश्रामदिन नै साँचो परमेश्वरका इस्राएल र अविश्वासीहरूका बीचको विभाजनको पर्खाल हो, र हुनेछ; तथा विश्रामदिन नै परमेश्वरका प्रिय, प्रतीक्षारत पवित्रजनहरूका हृदयलाई एकतामा बाँध्ने महान् प्रश्न हो। मैले देखें कि परमेश्वरका त्यस्ता सन्तानहरू पनि छन्, जसले विश्रामदिन न त देखेका छन्, न त पालन गरेका छन्। तिनीहरूले यस विषयको ज्योतिलाई अस्वीकार गरेका छैनन्। अनि सङ्कष्टको समयको आरम्भमा, जब हामी बाहिर गएर विश्रामदिनलाई अझ पूर्ण रूपमा घोषणा गरिरहेका थियौं, तब हामी पवित्र आत्माले परिपूर्ण भयौं।’”

“यो दृष्टान्त 1847 मा दिइएको थियो, जब सबै मान्ने एड्भेन्टका भाइहरू अत्यन्त थोरै मात्र थिए, र तिनमध्ये पनि थोरैले मात्र यसको पालन परमेश्वरका जनहरू र अविश्वासीहरूका बीच एउटा विभाजन-रेखा तान्न पर्याप्त महत्त्वको छ भन्ने ठानेका थिए। अब त्यस दृष्टान्तको पूर्ति देखिन थालिएको छ। यहाँ उल्लेख गरिएको ‘त्यो सङ्कष्टको समयको आरम्भ’ ले महामारीहरू खन्याउन थालिने समयलाई जनाउँदैन, तर तिनीहरू खन्याइनुभन्दा अलिकति अधिको छोटो अवधिलाई जनाउँछ, जब ख्रीष्ट पवित्रस्थानमा हुनुहुन्छ। त्यस समयमा, उद्धारको कार्य समापनतर्फ बढिरहँदा, पृथ्वीमाथि सङ्कष्ट आउँदै हुनेछ, र जातिहरू क्रोधित हुनेछन्, तैपनि तेस्रो स्वर्गदूतको कार्यलाई अवरुद्ध हुन नदिन तिनीहरू रोकिराखिनेछन्। त्यस समयमा ‘पछिल्लो वर्षा,’ अथवा प्रभुको उपस्थितिबाट आउने ताजगी, आउनेछ, तेस्रो स्वर्गदूतको ठूलो स्वरलाई सामर्थ्य दिन, र सन्तहरूलाई त्यो अवधिमा स्थिर रहन तयार पार्न, जब अन्तिम सात विपत्तिहरू खन्याइनेछन्।” Early Writings, 85.

संयुक्त राज्य अमेरिकामा आइतबारसम्बन्धी व्यवस्था लागु हुँदा राष्ट्रिय धर्मत्यागको पछि राष्ट्रिय विनाश आउनेछ। त्यही आइतबारसम्बन्धी व्यवस्थाको समयमा संयुक्त राज्य अमेरिकाभित्रको एड्भेन्टवाद दुई वर्गमा विभाजित हुनेछ; एकले पशुको छाप ग्रहण गर्नेछ, र अर्कोले परमेश्वरको छाप। संयुक्त राज्य अमेरिकाको राष्ट्रिय विनाशलाई मिश्रका प्रथम तीन विपत्तिहरूद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको छ। ती न्यायहरू मानवको कृपाअवधि समाप्त नहुँदासम्म जारी रहन्छन्; त्यसपछि कृपासँग नमिसिएका अन्तिम सात विपत्तिहरू खन्याइनेछन्।

मेरो मुख्य बुँदा मिस्रको भविष्यसूचक इतिहासबारे कम, र यस तथ्यबारे बढी हो कि एलेन ह्वाइटले मिस्रलाई त्यस राष्ट्रको प्रतीकका रूपमा चिनाउनुहुन्छ जसले सारा संसारलाई पशुको छाप ग्रहण गर्न बाध्य पार्दछ; किनकि त्यसो गर्दा उहाँले अन्त्यलाई चित्रण गर्न आरम्भको प्रयोग गरिरहनुभएको छ, जुन अल्फा र ओमेगा हुनुहुने येशूको भविष्यसूचक हस्ताक्षर हो। प्रस्थानको कथामा, जब परमप्रभु प्राचीन इस्राएलसँग करारमा प्रवेश गर्दै हुनुहुन्छ, उहाँले आफूलाई एउटा नयाँ नामद्वारा प्रकट गर्नुहुन्छ।

तब परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो, “अब मैले फिरऊनसँग के गर्नेछु, सो तैले देख्नेछस्; किनकि बलियो हातद्वारा उसले तिनीहरूलाई जान दिनेछ, र बलियो हातद्वारा उसले तिनीहरूलाई आफ्ना देशबाट धपाइदिनेछ।”

र परमेश्वरले मोशासँग बोल्नुभयो, र उहाँलाई भन्नुभयो, “म परमप्रभु हुँ; अनि म अब्राहाम, इसहाक, र याकूबकहाँ सर्वशक्तिमान् परमेश्वरको नामद्वारा प्रकट भएँ, तर मेरो नाम यहोवा द्वारा म तिनीहरूलाई चिनाइएको थिइनँ।”

मैले तिनीहरूसँग मेरो करार पनि स्थापित गरेको छु, तिनीहरूलाई कनानको देश, अर्थात् तिनीहरूको प्रवासको देश, जहाँ तिनीहरू परदेशी थिए, दिनको निम्ति। अनि मिस्रीहरूले दासतामा राखेका इस्राएलका सन्तानहरूको कराह पनि मैले सुनेको छु; र मैले मेरो करार सम्झेको छु। यसकारण इस्राएलका सन्तानहरूलाई भन, म परमप्रभु हुँ, र म तिमीहरूलाई मिस्रीहरूको भारी बोझमुनिबाट निकाल्नेछु, र म तिमीहरूलाई तिनीहरूको दासताबाट छुटकारा दिनेछु, र म पसारिएको बाहु र महान् न्यायहरूद्वारा तिमीहरूको उद्धार गर्नेछु। अनि म तिमीहरूलाई मेरो आफ्नै प्रजा तुल्याएर ग्रहण गर्नेछु, र म तिमीहरूका परमेश्वर हुनेछु; अनि तिमीहरूले थाहा पाउनेछौ कि म परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वर हुँ, जसले तिमीहरूलाई मिस्रीहरूको भारी बोझमुनिबाट निकाल्छ। अनि म तिमीहरूलाई त्यस देशमा ल्याउनेछु, जुन अब्राहाम, इसहाक र याकूबलाई दिन्छु भनेर मैले शपथ खाएको थिएँ; र म त्यसलाई तिमीहरूलाई पैतृक सम्पत्तिको रूपमा दिनेछु: म परमप्रभु हुँ।

मोशाले इस्राएलका सन्तानहरूलाई यसरी नै भने; तर तिनीहरूले आत्माको पीडाका कारण र कठोर दासत्वका कारण मोशाको कुरा सुनेनन्। प्रस्थान 6:1-9।

यहाँ प्रभुले मोशालाई आफ्ना करारका प्रतिनिधिका रूपमा पहिचान गरिरहनुभएको छ, जसरी याकूब, इसहाक र अब्राहाम थिए। मोशाको इतिहाससम्म आइपुग्दा JEHOVAH नाम अब्राहाम र उनका सन्तानहरूका लागि अज्ञात थियो, र अब्राहामको करार नवीकरणको इतिहासमा, जब हिब्रूहरूलाई मिश्रको दासत्वबाट छुटकारा दिइनु थियो, प्रभुले आफ्नो चरित्रसम्बन्धी नयाँ प्रकाश प्रकट गर्नुहुन्छ, किनकि भविष्यवाणीय रूपमा नामले चरित्रको प्रतिनिधित्व गर्दछ। जब अब्रामले प्रभुसँग करारमा प्रवेश गरे, प्रभुले उनको नाउँ परिवर्तन गरी अब्राहाम राख्नुभयो। मिश्रको दासत्वसम्बन्धी भविष्यवाणीको आरम्भमा करारको मानवीय प्रतिनिधिको नाउँ परिवर्तन गरिएको थियो, र त्यस भविष्यवाणीको अन्त्यमा परमेश्वरले आफ्नो लागि नयाँ नाउँ प्रकट गर्नुभयो।

पन्ध्रौँ अध्यायमा अब्रामले करारमा प्रवेश गरे, र त्यहीँ चार सय वर्षसम्म रहने मिश्रदेशीय दासत्वको भविष्यवाणी प्रस्तुत गरियो। सत्रौँ अध्यायमा अब्रामलाई खतनाको विधि दिइयो, र उनको तथा साराहका नाम परिवर्तन गरिए।

चार सय वर्षपछि अब्राहामको चार सय वर्षसम्बन्धी भविष्यवाणी पूरा गर्न मोशालाई उठाइयो। अब्राहाम, इसहाक, याकूब र मोशा—यी सबैले अन्तिम दिनहरूमा प्रभुसँग करारमा प्रवेश गर्ने एक लाख चवालीस हजार जनाको प्रतिनिधित्व गर्छन्।

“यस पृथ्वीको इतिहासका अन्तिम दिनहरूमा, परमेश्वरका आज्ञाहरू पालन गर्ने उहाँका जनहरूसित भएको उहाँको करार नवीकरण गरिनु छ।” Review and Herald, February 26, 1914.

पशुको छाप स्वीकार गर्ने सबै मान्नेहरू र परमेश्वरको छाप प्राप्त गर्ने सबै मान्नेहरूबीचको विभाजन आइतबारको व्यवस्थाको समयमा सम्पन्न हुन्छ। यो विभाजन दस कुमारीहरूको दृष्टान्तमा प्रतिनिधित्व गरिएको छ।

“मत्ती 25 का दस कुँवारीहरूको दृष्टान्तले पनि एडभेन्टिस्ट जनताको अनुभवलाई चित्रित गर्दछ।” The Great Controversy, 393.

“मलाई प्रायः दस कुँवारीहरूको दृष्टान्ततर्फ संकेत गरिन्छ, जसमा पाँच जना बुद्धिमती र पाँच जना मूर्ख थिइन्। यो दृष्टान्त अक्षरशः पूरा भएको छ र हुनेछ, किनकि यसको विशेष अनुप्रयोग यस समयका लागि छ, र तेस्रो स्वर्गदूतको सन्देशझैं, यो पूरा भएको छ र समयको अन्त्यसम्म वर्तमान सत्यको रूपमा रहिरहनेछ।” Review and Herald, August 19, 1890.

दृष्टान्त १८४४ अक्टोबर २२ मा पूरा भयो, जब मिलरवादी इतिहासका बुद्धिमान र मूर्ख कन्याहरू अलग गराइए। एडभेन्टवादको आरम्भले एडभेन्टवादकै अन्त्यको प्रतिनिधित्व गर्दछ, र अन्त्यको विभाजन दश कन्याको दृष्टान्तको

परिपूर्ति हो, र अन्त्यको यही विभाजन आइतवार व्यवस्थाद्वारा उत्पन्न गरिन्छ।

“फेरि, यी दृष्टान्तहरूले न्यायपछि कुनै अनुग्रह-अवधि रहनेछैन भन्ने शिक्षा दिन्छन्। सुसमाचारको कार्य पूरा भएपछि, तुरुन्तै असल र खराबबीच छुट्टिने कार्य हुन्छ, र प्रत्येक वर्गको भाग्य सधैंका लागि निश्चित गरिन्छ।” Christ’s Object Lessons, 123.

दस कुँवारीहरूको दृष्टान्तले यो प्रकट गर्दछ कि परमेश्वरको छाप अमेरिकामा आइतबारको व्यवस्था लागू हुँदा एडभेन्टवादका बुद्धिमान् कुँवारीहरूले प्राप्त गर्छन्, र पशुको छाप एडभेन्टवादकै मूर्ख कुँवारीहरूले प्राप्त गर्छन्। मूर्ख कुँवारीहरूलाई लाओडिकेयालीहरूका रूपमा पनि प्रतिनिधित्व गरिएको छ।

“मूर्ख कन्याहरूले प्रतिनिधित्व गरेको मण्डलीको अवस्था, लाओदिकी अवस्थाको रूपमा पनि उल्लेख गरिएको छ।” Review and Herald, August 19, 1890.

अन्तिम दिनहरूमा, जब परमेश्वरले आफ्ना आज्ञा-पालक मानिसहरूसँग आफ्नो करारलाई नवीकरण गर्नुहुन्छ, तब उहाँले मोशाको समयमा करार नवीकरण गर्दा गर्नुभएझैं आफ्नै एउटा नयाँ नाम प्रकट गर्नुहुनेछ। मूर्ख कुँवारीहरूको अवस्था यो हो कि तिनीहरूसँग तेल छैन, र लाओदिकीहरूका अवस्था यो हो कि तिनीहरू आफूसँग तेल छैन भन्ने कुरा देख्न नसक्ने गरी अत्यन्त अन्धा छन्। यदि मूर्ख कुँवारीहरू लाओदिकीहरू हुन् भने, बुद्धिमान् कुँवारीहरू फिलाडेल्फियाका हुन् भन्ने कुरा स्पष्ट छ।

फिलाडेल्फियामा रहेको मण्डलीका स्वर्गदूतलाई लेख; यी कुराहरू उहाँ भन्नुहुन्छ जो पवित्र हुनुहुन्छ, जो सत्य हुनुहुन्छ, जससँग दाऊदको साँचो छ, जसले खोल्नुहुन्छ र कसैले बन्द गर्न सक्दैन; र जसले बन्द गर्नुहुन्छ र कसैले खोल्न सक्दैन; म तेरा कामहरू जान्दछु: हेर, मैले तेरो सामु एउटा खुला ढोका राखिदिएको छु, र कसैले त्यसलाई बन्द गर्न सक्दैन: किनकि तँसँग थोरै शक्ति छ, तैपनि तैले मेरो वचन पालन गरेको छस्, र मेरो नाउँ इन्कार गरेको छैनस्।

हेर, म तिनीहरूलाई, जो आफूहरूलाई यहूदी भन्छन् तर होइनन्, बरु झूट बोल्छन्—अर्थात् शैतानको सभाघरका तिनीहरूलाई—त्यस्तो बनाउनेछु कि तिनीहरू आएर तिम्रा खुट्टामुनि दण्डवत् गर्नेछन्, र तिमीलाई मैले प्रेम गरेको छु भन्ने जान्नेछन्। तिमीले मेरो धैर्यको वचन पालन गरेको हुनाले, म पनि तिमीलाई परीक्षाको त्यस घडीबाट जोगाउनेछु, जो पृथ्वीमा बस्नेहरूलाई जाँच सारा संसारमाथि आउनेछ।

हेर, म चाँडै आउँदैछु: तिमीमा जे छ, त्यसलाई दृढतापूर्वक समातिराख, ताकि कसैले तिम्रो मुकुट नलैजाओस्। जसले विजय प्राप्त गर्छ, त्यसलाई म मेरा परमेश्वरको मन्दिरमा एउटा स्तम्भ बनाउनेछु, र ऊ फेरि कहिल्यै बाहिर जानेछैन; अनि म त्यसमाथि मेरा परमेश्वरको नाउँ, र मेरा परमेश्वरको सहरको नाउँ, अर्थात् नयाँ यरूशलेमको नाउँ, जो मेरा परमेश्वरबाट स्वर्गबाट ओर्लेर आउँछ, लेख्नेछु; अनि म त्यसमाथि मेरो नयाँ नाउँ पनि लेख्नेछु। जसको कान छ, त्यसले सुनोस्, आत्मा ले मण्डलीहरूलाई के भन्दछ। प्रकाश 3:7-13।

फिलाडेल्फियाका विश्वासीहरूले एक लाख चवालीस हजारको प्रतिनिधित्व गर्छन्, र उनीहरूलाई प्रतिज्ञा गरिएको छ कि परमेश्वरले आफ्नो नयाँ नाम उनीहरूमाथि लेख्नुहुनेछ। जब प्रभु एक लाख चवालीस हजारसँग करारमा प्रवेश गर्नुहुनेछ, तब उहाँले आफ्नो एउटा नयाँ नाम प्रकट गर्नुहुनेछ। अब्राहामलाई प्रभुद्वारा उहाँ सर्वशक्तिमान् परमेश्वर हुनुहुन्छ भनेर भनिएको थियो।

अबराम उनान्नब्बे वर्षका हुँदा परमप्रभु अबरामकहाँ प्रकट हुनुभयो र उहाँले तिनलाई भन्नुभयो, “म सर्वशक्तिमान् परमेश्वर हुँ; मेरो सामुने हिँड, र सिद्ध हो। अनि म मेरो करार म र तँबीच स्थापित गर्नेछु, र म तँलाई अत्यन्तै वृद्धि गराउनेछु।” तब अबराम आफ्नो मुख भुइँमा घोट्टिए; र परमेश्वरले तिनीसित यसो भन्दै कुरा गर्नुभयो, “मेरो पक्षबाट हेर, मेरो करार तँसँग छ, र तँ धेरै जातिहरूको पिता हुनेछस्। अबदेखि तेरो नाउँ अबराम कहलिनेछैन, तर तेरो नाउँ अब्राहाम हुनेछ; किनकि मैले तँलाई धेरै जातिहरूको पिता बनाएको छु।” उत्पत्ति 17:1-5।

जब परमप्रभुले पहिलो पटक अब्राहामको समयमा चुनिएका जनहरूसँग करारमा प्रवेश गर्नुभयो, उहाँले आफूलाई सर्वशक्तिमान् परमेश्वरको रूपमा प्रकट गर्नुभयो। जब उहाँले मोशाको समयमा आफ्नो करारसम्बन्धलाई अझ अगाडि बढाउनुभयो, तब पहिलो पटक उहाँले आफूलाई JEHOVAH को रूपमा प्रकट गर्नुभयो। जब येशू धेरै जनासँग एक हप्ताका लागि करार दृढ गर्न आउनुभयो, उहाँले परमेश्वरको एउटा नयाँ नाम प्रकट गर्नुभयो, जुन पुरानो करारमा केवल एक पटक मात्र व्यक्त गरिएको थियो, र त्यो पनि एक बाबेलीद्वारा।

तब राजा नबूकदनेसर चकित भए, र हतारिँदै उठे, अनि आफ्ना मन्त्रिहरूसित बोलेर भने, “के हामीले तीन जना मानिसलाई बाँधेर आगोको बीचमा हालेका थिएनौँ?” तिनीहरूले राजालाई उत्तर दिए, “सत्य हो, हे राजा।” उनले उत्तर दिएर भने, “हेर, म चार जना मानिसलाई खुला भएर आगोको बीचमा हिँडिरहेका देख्छु, र तिनीहरूलाई केही हानि भएको छैन; अनि चौथोको रूप परमेश्वरका पुत्रजस्तै छ।” दानियल 3:24, 25.

दानियेलको तेस्रो अध्यायले संयुक्त राज्य अमेरिकामा आइतबारको व्यवस्थालाई संकेत गरिरहेको छ भन्ने कुरा स्थापित गर्न अत्यन्तै सजिलो छ। दानियेल ३ मा शद्रक, मेशक र अबेदनगोले एक लाख चवालीस हजारलाई प्रतिनिधित्व गर्दछन्। एक लाख चवालीस हजार ती हुन् जसले अन्तिम पटक करारलाई नवीकरण गर्दछन्। दानियेल ३ मा हामी आइतबारको व्यवस्था र पछिल्लो वर्षाको इतिहासको एक भविष्यवाणीय दृष्टान्त देख्छौं। ख्रीष्ट आफ्ना ती तीन योग्य जनहरूसँग सतावटको आगोमा हुनुहुन्थ्यो र हुनुहुनेछ, जसले केवल एक लाख चवालीस हजारलाई मात्र होइन, तर तीन स्वर्गदूतहरूको सन्देशलाई पनि प्रतिनिधित्व गर्दछन्। आगोभित्र, जसले आइतबारको व्यवस्थाको सङ्कटलाई प्रतिरूपित गर्दछ, उहाँ आफ्ना नामहरूमध्ये एउटाद्वारा चिनिनुहुन्छ, र त्यो त्यस्तो नाम हो जुन ख्रीष्ट परमेश्वरका पुत्रको रूपमा आउनुभएसम्म इतिहासमा प्रस्तुत गरिने थिएन। तेस्रो अध्यायको यस दृष्टान्तमा हामी संसारको अन्त्यमा करारलाई नवीकरण गर्नेहरूलाई अन्तिम सङ्कटको समयमा ख्रीष्टसँग अन्तरक्रिया गरिरहेको देख्छौं, र उहाँसँग यस्तो नाम थियो जसलाई कुनै मानिसले जान्दैनथ्यो।

संयुक्त राज्य अमेरिकामा आइतबारको व्यवस्था प्रतिनिधित्व गर्ने मिश्रको छुटकाराबारे हाम्रो विचारबाट म धेरै टाढा भट्कनुअघि, हामीले आफैँलाई यो सम्झाउनुपर्छ कि मिश्रमा दस विपत्तिहरूमध्ये पहिलो विपत्ति सुरु हुनुअघि त्यहाँ साँचो सब्तको पक्षमा वास्तविक आन्दोलन भएको थियो।

तब फिरौनले भन्यो, हेर, देशका मानिसहरू अब धेरै भएका छन्, र तिमीहरू तिनीहरूलाई तिनीहरूका बोझबाट विश्राम दिन्छौ। अनि त्यसै दिन फिरौनले मानिसहरूका काम लगाउनेहरू र तिनीहरूका अधिकृतहरूलाई आज्ञा गर्दै भन्यो, तिमीहरूले अबउप्रान्त मानिसहरूलाई पहिलेझैँ ईँटा बनाउन पराल नदेऊ; तिनीहरू आफैँ गएर पराल बटुलून्। र तिनीहरूले पहिले बनाउने गरेका ईँटाहरूको संख्या तिमीहरूले तिनीहरूमाथि नै लगाऊ; त्यसबाट केही पनि नघटाऊ; किनकि तिनीहरू अल्छी छन्; त्यसैले तिनीहरू कराउँदै भन्छन्, हामी जाऔँ र आफ्ना परमेश्वरलाई बलि चढाऔँ। ती मानिसहरूमाथि अझ बढी काम थोपारियोस्, ताकि तिनीहरूले त्यसैमा परिश्रम गरून्; र तिनीहरूले व्यर्थका कुरामा ध्यान नदिऊन्। तब मानिसहरूका काम लगाउनेहरू र तिनीहरूका अधिकृतहरू बाहिर गए, र तिनीहरूले मानिसहरूलाई यसो भन्दै भने, फिरौन यसो भन्छन्, म तिमीहरूलाई पराल दिनेछैनँ। तिमीहरू जाऊ, जहाँ पाउँछौ त्यहीँबाट पराल बटुल; तैपनि तिमीहरूको कामबाट केही पनि घटाइनेछैन। यसरी मानिसहरू परालको सट्टा ठुटा बटुल्न सारा मिश्रदेशभरि तितरबितर भए। अनि काम लगाउनेहरूले तिनीहरूलाई हतार गराउँदै भने, पराल हुँदा जस्तै तिमीहरूका कामहरू, तिमीहरूका दैनिक काम पूरा गर। अनि इस्राएलका सन्तानहरूका अधिकृतहरू, जसलाई फिरौनका काम लगाउनेहरूले तिनीहरूमाथि राखेका थिए, कुटिए, र तिनीहरूलाई सोधियो, हिजो र आज पनि तिमीहरूले पहिलेझैँ ईँटा बनाउने आफ्नो काम किन पूरा गरेनौ? तब इस्राएलका सन्तानहरूका अधिकृतहरू आएर फिरौनसमक्ष पुकारा गर्दै भने, तपाईँले आफ्ना दासहरूसित यस्तो व्यवहार किन गर्नुहुन्छ? तपाईँका दासहरूलाई पराल दिइँदैन, तर तिनीहरूले हामीलाई भन्छन्, ईँटा बनाओ; र हेर, तपाईँका दासहरू कुटिन्छन्; तर दोष तपाईँका आफ्नै मानिसहरूकै हो। तर उनले भने, तिमीहरू अल्छी छौ, अल्छी छौ; त्यसैले तिमीहरू भन्छौ, हामी जाऔँ र परमप्रभुलाई बलि चढाऔँ। यसकारण अब जाओ, र काम गर; किनकि तिमीहरूलाई पराल दिइनेछैन, तैपनि तिमीहरूले ईँटाहरूको तोकिएको संख्या दिनैपर्छ। अनि इस्राएलका सन्तानहरूका अधिकृतहरूले आफूहरू विपत्तिमा परेको देखे, जब

यसो भनियो, तिमीहरूका दैनिक कामको इँटाबाट केही पनि नघटाइनेछैन। प्रस्थान 5:5-19।

आइतबारको व्यवस्था लागू हुनुअघि, जसरी मिश्रका विपत्तिहरू आउनुअघि सातौँ-दिनको सब्बाथ पालन गर्नेहरूका विरुद्ध उक्साहट क्रमशः बढ्दै गएको थियो, त्यसरी नै तिनीहरूका विरुद्ध पनि बढ्दो उथलपुथल हुनेछ। मोशा नै सबै समस्या उत्पन्न गराइरहेका व्यक्ति हुन् भनेर मिश्रवासी र हिब्रूहरू दुवैले चिनाएका थिए, ठीक त्यसरी नै जसरी आहाबले एलियामाथि आरोप लगाएको थियो।

अनि यस्तो भयो, जब आहाबले एलियालाई देखे, तब आहाबले उसलाई भने, “के इस्राएललाई दुःख दिने तिमी नै हो?” अनि उनले उत्तर दिए, “मैले इस्राएललाई दुःख दिएको छैन; तर तिमीले, र तिम्रा पिताको घरानाले, किनकि तिमीहरूले परमप्रभुका आज्ञाहरू त्यागेका छौ, र तिमी बालीमहरूको पछि लागेका छौ।” १ राजाहरू १८:१७, १८।

मूसा सम्बन्धी कथा आइतबारको व्यवस्था सम्बन्धी इतिहासलाई चित्रित गर्दछ, र एलियाह सम्बन्धी कथा पनि आइतबारको व्यवस्था सम्बन्धी इतिहासलाई नै चित्रित गर्दछ। सँगै वा अलग-अलग, मूसा र एलियाह प्रतीकहरू हुन्। ख्रीष्टको रूपान्तरणको घटनामा, तिनीहरूले सँगै मरेका छैनन् भनी रहने एक लाख चौवालीस हजार र प्रभुमा मर्नेहरूलाई प्रतिनिधित्व गरे। मूसा पुनरुत्थान गराइए, एलियाह कहिल्यै मरेनन्। तिनीहरू प्रकाशको पुस्तक अध्याय एघारमा जनताका पीडक ठहरिने ती दुई अगमवक्ताहरू पनि हुन्। प्रतीकका रूपमा मूसा र एलियाहद्वारा धेरै सत्यताहरू प्रस्तुत गरिएका छन्, र हामी आशा गर्दछौं कि त्यसलाई पछि सम्बोधन गर्नेछौं।

हेर, परमप्रभुको महान् र भयङ्कर दिन आउनुभन्दा अघि म तिमीहरूकहाँ अगमवक्ता एलियाहलाई पठाउनेछु: अनि उसले पिताहरूको हृदय सन्तानतर्फ, र सन्तानहरूको हृदय तिनीहरूका पितातर्फ फर्काउनेछ, नत्रता म आएर पृथ्वीलाई श्रापले प्रहार गर्नेछु। मलाकी 4:5, 6.

मानवको अनुग्रहकाल समाप्त हुनुभन्दा ठीक अगाडि “अगमवक्ता एलियाह” एउटा विशेष सन्देश लिएर प्रकट हुनुहुनेछ, जसले “पिताहरूका हृदय सन्तानतर्फ, र सन्तानका हृदय तिनका पितातर्फ” फर्काउँछ। सबै अगमवक्ताहरूले संसारको अन्त्यबारे साक्षी दिन्छन्, र तिनीहरू सबै एकअर्कासँग सहमत छन्।

अनि अगमवक्ताहरूका आत्माहरू अगमवक्ताहरूका अधीनमा हुन्छन्। किनकि परमेश्वर अलमलका कर्ता हुनुहुन्छ, तर शान्तिका हुनुहुन्छ, जसरी सन्तहरूका सबै मण्डलीहरूमा हुन्छ। १ कोरिन्थी 14:32, 33.

एलियाहको सन्देश प्रभुको महान् र भयङ्कर दिनको ठीक अघिल्लो समयमा आउँछ; त्यसकारण, त्यो प्रकाशको पुस्तकमा भएको त्यही विशेष सन्देश हो, जसलाई “येशू ख्रीष्टको प्रकाश” भनी प्रस्तुत गरिएको छ। जब “समय नजिकै छ” तब एलियाहको विशेष सन्देशले परमेश्वरका “सेवकहरूलाई ती कुराहरू देखाउँछ, जो चाँडै हुनैपर्छ।”

येशू ख्रीष्टको प्रकाश, जुन परमेश्वरले उहाँलाई दिनुभयो, ताकि उहाँले आफ्ना सेवकहरूलाई ती कुराहरू देखाउन सक्नु, जुन चाँडै नै हुनैपर्नेछन्; अनि उहाँले आफ्नो दूतद्वारा यसलाई पठाई आफ्नो सेवक यूहन्नालाई संकेतद्वारा प्रकट गर्नुभयो: जसले परमेश्वरको वचनको, र येशू ख्रीष्टको साक्षीको, र आफूले देखेका सबै कुराहरूको गवाही दियो। धन्य हो त्यो जसले पढ्छ, र तिनीहरू जसले यस भविष्यवाणीका वचनहरू सुन्छन्, र त्यसमा लेखिएका कुराहरू पालन गर्छन्: किनकि समय नजिकै छ। प्रकाश १:१-३।

ध्यान दिनुहोस् कि जब मलाकीले एलियालाई प्रतीकको रूपमा प्रयोग गर्छन्, तब उनले आज्ञा-पालनप्रति प्रत्यक्ष सन्दर्भ पनि समावेश गर्छन्।

मेरो सेवक मोशाको व्यवस्था सम्झ, जुन मैले होरेबमा सारा इस्राएलका निम्ति विधि र न्यायसमेत उसलाई आज्ञा गरेको थिएँ। हेर, परमप्रभुको महान् र भयङ्कर दिन आउनुअघि म अगमवक्ता एलियाहलाई तिमीहरूकहाँ पठाउनेछु। अनि उसले पिताहरूका हृदय सन्तानतर्फ, र सन्तानका हृदय तिनका पितातर्फ फर्काइदिनेछ, नत्रता म आएर पृथ्वीलाई श्रापले प्रहार गर्नेछु। मलाकी ४:४-६।

यी तीन पदहरू पुरानो करारका अन्तिम पदहरू हुन्, र तिनले पुरानो करारको अन्तिम प्रतिज्ञा समेट्नुका साथै दस आज्ञा पालन गर्नुपर्ने कुरामाथि पनि जोड दिन्छन्। प्रकाशको पुस्तकमा सातवटा “आशीर्वाद” छन्, र अन्तिम आशीर्वाद दस आज्ञा पालन गर्नेहरूमाथि छ।

म अल्फा र ओमेगा हुँ, आदि र अन्त, पहिलो र अन्तिम। धन्य हुन् तिनीहरू जसले उहाँका आज्ञाहरू पालन गर्छन्, ताकि तिनीहरूलाई जीवनको वृक्षमाथि अधिकार होस्, र तिनीहरू ढोकाहरूद्वारा नगरभित्र प्रवेश गर्न सकून्।
प्रकाश 22:13, 14.

पुरानो करारको अन्तिम प्रतिज्ञाले हामीलाई दस आज्ञाहरू “सम्झ” भनी जानकारी गराउँछ, तर त्यसो गर्दा यसले “सम्झ” भन्ने आज्ञा समावेश भएको एउटै आज्ञालाई विशेष रूपमा जोड दिन्छ।

विश्रामदिनलाई सम्झ, त्यसलाई पवित्र मान्नु। छ दिनसम्म तैले परिश्रम गर्नेछस्, र आफ्ना सबै काम गर्नेछस्; तर सातौँ दिन परमप्रभु तेरा परमेश्वरको विश्रामदिन हो; त्यसमा तैले कुनै काम गर्नु हुँदैन—न तैले, न तेरो छोरा, न तेरी छोरी, न तेरो पुरुष-दास, न तेरी स्त्री-दासी, न तेरा पशु-चौपाया, न तेरा फाटकभित्र बसोबास गर्ने परदेशीले। किनकि छ दिनमा परमप्रभुले आकाश र पृथ्वी, समुद्र, र तिनमा भएका सबै कुरा बनाउनुभयो, र सातौँ दिन विश्राम गर्नुभयो; यसैले परमप्रभुले विश्रामदिनलाई आशिष् दिनुभयो र त्यसलाई पवित्र ठहराउनुभयो। प्रस्थान 20:8-11।

पुरानो र नयाँ दुवै करारका अन्तिम प्रतिज्ञाहरूले परमेश्वरका आज्ञाहरूलाई विशेष जोडका साथ प्रस्तुत गर्छन्, विशेष गरी सातौँ-दिनको शबाथलाई। मलाकी भन्छन् “सम्झन्, र यूहन्ना हामीलाई बताउँछन् कि त्यसो गर्नेहरू धन्य छन्। सातौँ-दिनको शबाथले परमेश्वरको सृष्टि र उहाँको सृजनात्मक शक्तिको स्मरण गराउँछ। शबाथ पृथ्वीको इतिहासका अन्तिम दिनहरूमा विवादको विषय पनि बन्छ। जब यूहन्नाले उहाँका आज्ञाहरू पालन गर्नेहरूमाथिको “आशिष्” अभिलेख गर्छन्, तब उनले केवल त्यही कुरा अभिलेख गरिरहेका हुन्छन्, जुन येशूले—अल्फा र ओमेगा, आदि र अन्त, पहिलो र अन्तिमले—घोषणा गर्नुभएको थियो। यसकारण, नयाँ करारको अन्तिम प्रतिज्ञा सातौँ-दिनको शबाथसँग सम्बन्धित छ, साथै दिव्यताको त्यस गुणसँग पनि, जसले अन्त्यलाई आरम्भद्वारा परिचित गराउँछ।

“उत्पत्तिहरू” भन्ने अर्थ दिने उत्पत्तिको पुस्तकमा उल्लिखित पहिलो सत्यले सृष्टिकर्ता, सृष्टि, र विशेष रूपमा सब्बाथप्रतिको जोडलाई चिन्हित गर्दछ। यी कुराहरूलाई एकसाथ, पङ्क्तिमाथि पङ्क्ति राखेर हेर्दा, पुरानो करारको आरम्भ र पुरानो तथा नयाँ दुवै करारको अन्त्यले परमेश्वरलाई सृष्टिकर्ताका रूपमा, दस आज्ञाहरूलाई, सब्बाथको आज्ञालाई, र येशू नै आदि र अन्त हुनुहुन्छ भन्ने सत्यलाई जोड दिन्छ।

पुरानो करारको अन्तिम प्रतिज्ञामा मलाकीले अगमवक्ता एलियाहलाई एउटा प्रतीकको रूपमा प्रयोग गरेका छन्, र उनी नै जेजेबेल र आहाबको सामना गर्ने अगमवक्ता थिए। प्रकाशको पुस्तकले जेजेबेललाई पोपतन्त्रको प्रतीकको रूपमा र दस राजाहरूलाई संयुक्त राष्ट्रसंघको प्रतीकको रूपमा प्रयोग गर्दछ। आहाब र जेजेबेलसँग एलियाहको सामना संयुक्त राज्यद्वारा सामर्थ्यप्राप्त र पोपतन्त्रद्वारा निर्देशित संयुक्त राष्ट्रसंघसँग एक लाख चवालीस हजारको सामना प्रतिनिधित्व गर्दछ। इस्राएलका उत्तरतर्फका दस कुलमाथि शासन गर्ने राजाको रूपमा आहाबले दस कुलमाथिको शासकीय शक्तिको प्रतिनिधित्व गर्थे; यसरी उनले पोपतन्त्र (जेजेबेल) का लागि शबाथपालकहरूलाई सताउन संयुक्त राज्य (आहाब) ले संयुक्त राष्ट्रसंघलाई (प्रकाश अध्याय सत्रका दस कुल वा दस राजाहरू) सामर्थ्य प्रदान गरेको कुराको पूर्वछाया दिए। जब मलाकीले प्रभुको महान् र भयङ्कर दिनभन्दा अघि आउने सन्देशलाई प्रतिनिधित्व गर्न एलियाहलाई प्रयोग गर्छन्, तब एलियाहले आधुनिक रोम (अजिङ्गर, पशु, र झूटा अगमवक्ता) द्वारा सताइएकाहरूलाई प्रतिनिधित्व गर्छन्, जसरी उनी स्वयं जेजेबेलद्वारा साढे तीन वर्षसम्म सताइएका थिए। मलाकी ४:४ मा “सम्झ” भन्ने शब्द प्रयोग गरेर शबाथलाई जोड दिनुले मलाकीद्वारा चित्रित भविष्यवाणीपरक परिदृश्यमा आइतबारको व्यवस्थासम्बन्धी सङ्कटलाई थप्दछ।

पुरानो करारको प्रारम्भलाई पुरानो करारको अन्तसँग, अनि त्यसपछि बाइबलको प्रारम्भलाई बाइबलको अन्तसँग तुलना गर्दा व्यक्त गरिएका सत्यहरूको विचारमा अझ धेरै कुरा थपिनु आवश्यक छ। उत्पत्तिमा हामीसँग सृष्टिकर्ता,

सृष्टि, र सृष्टिको स्मरण गराउने विश्रामदिन छ। मलाकीमा हामी विश्रामदिनको आज्ञालाई त्यस्तो संकटसम्बन्धी विषयको रूपमा पहिचान गरिएको पाउँछौं, जसले मानव अनुग्रह-अवधिको समाप्ति र अन्तिम सात विपत्तिहरूतर्फ डोर्‍याउँछ, अथवा मलाकीले यसलाई भनेझैं, “परमप्रभुको महान् र भयङ्कर दिन।” एलियाहले मरणासन्न संसारलाई तेस्रो स्वर्गदूतको सन्देश प्रस्तुत गर्ने परमेश्वरका जनहरूको प्रतिनिधित्व गर्छन्।

“आज, एलियास र यूहन्ना बप्तिस्मा दिने जनाको आत्मा र सामर्थ्यमा, परमेश्वरद्वारा नियुक्त दूतहरूले न्यायको अधीनमा रहेको संसारको ध्यान कृपाकालका अन्तिम घडीहरू र राजाहरूका राजा तथा प्रभुहरूका प्रभुका रूपमा ख्रीष्ट येशूको प्रकट हुनुसँग सम्बन्धित चाँडै घट्ने लागेका गम्भीर घटनाहरूतर्फ आकर्षित गरिरहेका छन्।” Prophets and Kings, 715, 716.

बाइबलको आरम्भ, जो पुरानो नियमको पनि आरम्भ हो, दुवै नियमहरूको अन्त्यमा पाइने उही कथालाई पहिचान गराउँछ; तर प्रत्येक आरम्भ र अन्त्यसँग आफ्नो सत्य छ, जसले सन्देशलाई विशेष जोड दिन्छ र त्यसमा योगदान पुर्‍याउँछ। उत्पत्तिमा केन्द्रबिन्दु परमेश्वरका कार्यहरूमा छ; मलाकीमा केन्द्रबिन्दु त्यो सन्देशमा छ, जसले आउँदै गरेको सङ्कटको चेतावनी दिन्छ। प्रकाशको पुस्तकको अन्त्यले अल्फा र ओमेगालाई चिनाउँछ। नयाँ नियमको पहिलो पुस्तकमा हामी निम्न कुरा पढ्दछौं।

दाऊदका पुत्र, अब्राहामका पुत्र, येशू ख्रीष्टको वंशावलीको पुस्तक।

अब्राहामले इसहाकलाई जन्माए; अनि इसहाकले याकूबलाई जन्माए; अनि याकूबले यहूदा र उसका दाजुभाइहरूलाई जन्माए; अनि यहूदाले थामारबाट फारेस र जारहलाई जन्माए; अनि फारेसले एसोमलाई जन्माए; अनि एसोमले अरामलाई जन्माए; अनि अरामले अमिनादाबलाई जन्माए; अनि अमिनादाबले नास्सोनलाई जन्माए; अनि नास्सोनले साल्मोनलाई जन्माए; अनि साल्मोनले राहाबबाट बरुजलाई जन्माए; अनि बरुजले रूथबाट ओबेदलाई जन्माए; अनि ओबेदले यिशैलाई जन्माए; अनि यिशैले राजा दाऊदलाई जन्माए; अनि राजा दाऊदले उरियाकी पत्नी भइसकेकी स्त्रीबाट सोलोमनलाई जन्माए; अनि सोलोमनले रहबामलाई जन्माए; अनि रहबामले अबियालाई जन्माए; अनि अबियाले आसालाई जन्माए; अनि आसाले यहोशापातलाई जन्माए; अनि यहोशापातले योरामलाई जन्माए; अनि योरामले उज्जियाहलाई जन्माए; अनि उज्जियाहले योतामलाई जन्माए; अनि योतामले आहाजलाई जन्माए; अनि आहाजले हिजकियाहलाई जन्माए; अनि हिजकियाहले मनश्शेलाई जन्माए; अनि मनश्शेले आमोनलाई जन्माए; अनि आमोनले योशियाहलाई जन्माए; अनि योशियाहले बेबिलोनमा लगिएका समयतिर यकोन्याह र उसका दाजुभाइहरूलाई जन्माए। अनि तिनीहरूलाई बेबिलोनमा लगिएपछि, यकोन्याहले शालतिएललाई जन्माए; अनि शालतिएलले जोरूबाबेललाई जन्माए; अनि जोरूबाबेलले अबीहूदलाई जन्माए; अनि अबीहूदले एल्याकीमलाई जन्माए; अनि एल्याकीमले अजोरलाई जन्माए; अनि अजोरले सादोकलाई जन्माए; अनि सादोकले आखीमलाई जन्माए; अनि आखीमले एल्यूहूदलाई जन्माए; अनि एल्यूहूदले एलिआजारलाई जन्माए; अनि एलिआजारले मत्तानलाई जन्माए; अनि मत्तानले याकूबलाई जन्माए; अनि याकूबले मरियमका पति यूसुफलाई जन्माए, जसबाट येशू जन्मनुभयो, जो ख्रीष्ट कहलिनुहुन्छ।

यसरी अब्राहामदेखि दाऊदसम्म जम्मा चौध पुस्ता भए; दाऊददेखि बाबेलमा लगिएको समयसम्म चौध पुस्ता; र बाबेलमा लगिएको समयदेखि ख्रीष्टसम्म चौध पुस्ता भए।

अब येशू ख्रीष्टको जन्म यस प्रकार भयो: उहाँकी आमा मरियमको यूसुफसँग मगनी भइसकेको थियो, तर तिनीहरू एकसाथ बस्नुअघि नै उनी पवित्र आत्माबाट गर्भवती भएको पाइन्। तब उनका पति यूसुफ, धर्मी मानिस भएकाले र उनलाई सार्वजनिक रूपमा अपमानित तुल्याउन नचाहेकाले, उनलाई गुप्त रूपमा त्याग्ने विचारमा थिए। तर उनले यी कुराहरू विचार गरिरहँदा, हेर, प्रभुको स्वर्गदूतले उनलाई सपनामा देखा परेर भने, “हे दाऊदका पुत्र यूसुफ, मरियमलाई आफ्नी पत्नीको रूपमा ग्रहण गर्न नडराऊ; किनकि उनको गर्भमा जे गर्भधारण भएको छ, त्यो पवित्र आत्माबाट भएको हो।”

अनि तिनले एउटा पुत्र जन्माउनेछिन्, र तिमीले उहाँको नाउँ येशू राख्नेछौ; किनकि उहाँले आफ्ना मानिसहरूलाई तिनीहरूका पापहरूबाट उद्धार गर्नुहुनेछ। अब यी सबै यसकारण भए, कि अगमवक्ताद्वारा प्रभुले भन्नुभएको वचन पूरा होस्, यसो भन्दै: हेर, एक कुमारी गर्भवती हुनेछिन्, र एउटा पुत्र जन्माउनेछिन्, र तिनीहरूले उहाँको नाउँ इम्वानुएल राख्नेछन्, जसको अर्थ हो, “परमेश्वर हामीसँग।” तब निद्राबाट ब्युँझिएपछि यूसुफले प्रभुका दूतले उनलाई आज्ञा गरेअनुसार गरे, र आफ्नी पत्नीलाई आफ्ना साथ लिए। अनि उनले आफ्नो जेठो पुत्र जन्माएसम्म तिनलाई जानेनन्; र उनले उहाँको नाउँ येशू राखे। मत्ती १:१-२५।

नयाँ करारको आरम्भ पुरानो करारको आरम्भ र अन्त्य तथा नयाँ करारको अन्त्यसँग सहमत छ, किनकि यसले परमेश्वरको सृष्टिशक्ति माथि जोड दिन्छ; किनकि ख्रीष्टले छ दिनमा सबै कुरा सृष्टि गर्न प्रयोग गर्नुभएको शक्ति नै उही शक्ति हो, जुन उहाँले “आफ्ना मानिसहरूलाई तिनीहरूका पापहरूबाट बचाउन” प्रयोग गर्नुहुन्छ। उक्त खण्डले यशैयाको लेखनबाट उद्धृत गरेअनुसार इम्वानुएल शब्दको अर्थ “परमेश्वर हामीसँग” हो। उहाँले आफ्नो देवत्वलाई हाम्रो मानवत्वसँग एकताबद्ध गरेर आफ्ना मानिसहरूभित्र वास गर्नुहुन्छ, र मरियममा अवतारित हुँदा उहाँले सम्पन्न गर्नुभएको संयोजन यही थियो।

“पूर्ण आज्ञापालनभन्दा कम कुनै पनि कुरा परमेश्वरका अपेक्षाको मापदण्ड पूरा गर्न सक्दैन। उहाँले आफ्ना अपेक्षाहरूलाई अनिश्चित राख्नुभएको छैन। मानिसलाई उहाँसँग सामञ्जस्यमा ल्याउन आवश्यक नभएको कुनै पनि कुरा उहाँले आज्ञा गर्नुभएको छैन। हामीले पापीहरूलाई उहाँको चरित्रको आदर्शतर्फ देखाउनुपर्छ र तिनीहरूलाई ख्रीष्टकहाँ डोर्‍याउनुपर्छ, जसको अनुग्रहद्वारा मात्र यो आदर्श प्राप्त गर्न सकिन्छ।

“उद्धारकर्ताले मानवजातिका दुर्बलताहरू आफूमाथि लिनुभयो र निष्पाप जीवन बिताउनुभयो, ताकि मानिसहरूलाई यो भय नहोस् कि मानव स्वभावको दुर्बलताका कारण तिनीहरूले विजय प्राप्त गर्न सक्दैनन्। ख्रीष्ट हामीलाई ‘ईश्वरीय स्वभावका सहभागीहरू’ बनाउन आउनुभयो, र उहाँको जीवनले यो घोषणा गर्दछ कि दिव्यतासँग संयुक्त मानवता पाप गर्दैन।” Ministry of Healing, 180.

नयाँ नियमको आरम्भले येशूले हाम्रो मानवीय स्वभाव कहाँ, कहिले र किन आफ्नो माथि लिनुभयो भन्ने कुरा प्रकट गर्दछ। उहाँले यो यसकारण गर्नुभयो कि दैवी शक्तिसँग संयुक्त मानवीय शक्ति पाप गर्दैन भन्ने देखाउन सकियोस्। पाप भनेको व्यवस्थाको उल्लङ्घन हो, जसलाई मलाकीले हामीले “सम्झनु” पर्छ भनी भन्छन्। यूहन्नाले हामीलाई जानकारी दिन्छन् कि जसले व्यवस्था पालन गर्छन्, र यसकारण जो पाप गरिरहेका हुँदैनन्, तिनीहरू स्वर्गीय ढोकाहरूबाट प्रवेश गर्न सक्छन्। मत्तीले देखाउँछन् कि एक पापीले पापमाथि विजय प्राप्त गर्न सक्छ, जसरी ख्रीष्टले विजय प्राप्त गर्नुभयो। जब ख्रीष्ट हाम्रो भित्र हुनुहुन्छ, (महिमाको आशा) तब ब्रह्माण्डको सृष्टि गर्ने सृजनात्मक शक्ति हाम्रो भित्र हुन्छ। यो सम्भावना ख्रीष्टले मानव परिवारभित्र प्रवेश गर्ने छनोट गर्नुभयो, र अनन्तकालको बाँकी अवधिभर केवल परमेश्वरका पुत्र मात्र नभई मानिसका पुत्र पनि बन्नुभयो भन्ने तथ्यद्वारा उपलब्ध गराइयो।

मानवको अनुग्रह-अवधि समाप्त हुनुअघि नै प्रकाशको पुस्तकबाट परमेश्वरका जनताका निम्ति सत्यको एक विशेष सन्देश उद्घाटित गरिएको छ। त्यो विशेष सन्देश मलाकीको “एलियाको सन्देश” पनि हो, जो “परमप्रभुको भयङ्कर दिन” आउनुभन्दा ठीक अघि घोषणा गरिन्छ।

दुवै करारहरूको आरम्भमा र नयाँ करारको अन्त्यमा हामी परमेश्वरका विशिष्ट गुणहरू पहिचान गरिएको पाउँछौं। उत्पत्तिको पुस्तकमा उहाँ सृष्टिकर्ता हुनुहुन्छ, र प्रकाशको पुस्तकको अन्त्यमा उहाँ अल्फा र ओमेगा हुनुहुन्छ। नयाँ करारको आरम्भमा उहाँ मानिसको पुत्र बन्नुहुन्छ। अनि पुरानो करारको अन्त्यसँगै, हामी त्यो सिद्धान्त भेट्छौं, जसलाई सन्देशवाहक एलियाले आफूले घोषणा गर्ने सन्देश पूरा गर्न प्रयोग गर्छन्—पिताहरूका हृदय सन्तानतर्फ र सन्तानका हृदय पितातर्फ फर्काउने।

एलियाले आफ्नो चेतावनीको सन्देश प्रस्तुत गर्न लागू गर्ने भविष्यवाणीसम्बन्धी सिद्धान्त ठीक त्यही हो, जुन प्रकाशमा यूहन्नालाई गर्न आज्ञा दिइएको थियो। एलियाले “पिताहरूका हृदय सन्तानतर्फ, र सन्तानका हृदय तिनीहरूका पितातर्फ फर्काउनेछ,” र यूहन्नालाई त्यतिबेला भएका कुराहरू लेख्न भनिएको थियो, र त्यसो गर्दा उसले एकैसाथ

आउने कुराहरू पनि लेखिरहेको हुनेथियो। अल्फा र ओमेगाको सिद्धान्त भविष्यवाणीको वचनमा कसरी कार्य गर्दछ भन्ने कुरा देखाउन यूहन्नाको प्रयोग गरियो, र एलियाले आफ्नो सन्देश उही सिद्धान्तमा आधारित गर्नेछ। जब हामी बाइबलको आरम्भलाई बाइबलको अन्तसँग तुलना गर्छौं, तब हामी पुरानोलाई नयाँसँग तुलना गरिरहेका हुन्छौं। पिता आफ्नो सन्तानको आरम्भ हो, र सन्तान पिता का अन्त हो। एक लाख चवालीस हजार अब्राहामका सन्तानहरूको अन्तिम पुस्ता हुन्, र जहाँ परमेश्वर अब्राहामसँग करारमा प्रवेश गर्नुभयो त्यो इतिहासले त्यस इतिहासको प्रतीकात्मक पूर्वछाया दिन्छ, जब परमेश्वरले एक लाख चवालीस हजारसँग त्यही करारलाई नवीकरण गर्नुहुन्छ।

यसकारण यो विश्वासबाट हुन्छ, ताकि यो अनुग्रहद्वारा होस्; यस उद्देश्यले कि प्रतिज्ञा सबै सन्तानका लागि निश्चित ठहरियोस्; केवल व्यवस्थाबाट हुनेहरूका लागि मात्र होइन, तर अब्राहामको विश्वासका हुनेहरूका लागि पनि; जो हामी सबैका पिता हुन्। रोमी 4:16.

एलियाहको सन्देशले अल्फा र ओमेगाको सिद्धान्तलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ, किनकि पिताहरू अल्फा हुन् र सन्तानहरू ओमेगा हुन्। एलियाहको सन्देशले पिताहरूका हृदयहरू सन्तानतर्फ फर्काउने थियो। ख्रीष्टले यूहन्ना बप्तिस्मा दिने व्यक्तिलाई एलियाहको रूपमा चिनाउनुभयो र एलेन ह्वाइटले विलियम मिलरलाई एलियाह तथा यूहन्ना बप्तिस्मा दिने व्यक्ति दुवैको रूपमा चिनाउनुभयो। यी सबै प्रतिनिधि पुरुषहरूको सन्देशलाई पिताहरूका हृदयहरू सन्तानतर्फ, र त्यसको विपरीत, फर्काउने सन्देशको रूपमा प्रस्तुत गरिएको थियो। त्यो कार्यले मानिसहरूको हृदयलाई तिनीहरूका स्वर्गीय पितातर्फ फर्काउने सन्देशको प्रभावलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ, तर यसको अर्थ त्यसभन्दा बढी छ, किनकि यो त्यस कार्यको एउटा प्रतीक हो। बाइबलीय भविष्यवाणीमा प्रतीकहरूको एकभन्दा बढी अर्थ हुन्छ, र तिनलाई प्रसङ्गअनुसार चिनिनुपर्छ।

“यूहन्ना बप्तिस्मा दिने महान् किन ठहरिए? उनले यहूदी जातिका शिक्षकहरूले प्रस्तुत गरेका परम्पराहरूको विशाल राशिप्रति आफ्नो मन बन्द गरे, र माथिबाट आउने ज्ञानतर्फ आफ्नो मन खोले। उनको जन्म हुनुअघि नै पवित्र आत्माले यूहन्नाका विषयमा साक्षी दिनुभयो: ‘किनकि ऊ प्रभुको दृष्टिमा महान् हुनेछ, र उसले दाखमद्य वा कुनै कडा मदिरा पिउनेछैन; र ऊ पवित्र आत्माले परिपूर्ण हुनेछ....’ अनि इसाएलका धेरै सन्तानहरूलाई उसले तिनीहरूका परमेश्वर प्रभुतर्फ फर्काउनेछ। र ऊ एलियाको आत्मा र शक्तिमा उहाँका अघि अघि जानेछ, पिताहरूका हृदय सन्तानतर्फ फर्काउन, अनि आज्ञा नमान्नेहरूलाई धर्मीहरूको ज्ञानतर्फ फर्काउन; प्रभुको निम्ति तयार पारिएको एक प्रजा तयार गर्न।’ लूका 1:15-17।” आमाबाबु, शिक्षक तथा विद्यार्थीहरूलाई सल्लाह, 445.

सन्देश यसरी रचिएको छ कि सुन्ने छनोट गर्नेहरूले आफ्ना हृदय स्वर्गीय पितातर्फ फर्काऊन्; तथापि, चेतावनीको सन्देश प्रकट गर्न प्रयोग गरिने मुख्य भविष्यवाणीसम्बन्धी सिद्धान्त यो हुनेछ कि ख्रीष्ट अल्फा र ओमेगा, पहिलो र अन्तिम, आदि र अन्त हुनुहुन्छ। एलियाहको सन्देश परमेश्वरको भविष्यवाणीमय वचनको प्रस्तुतिमा आधारित छ, यस दृष्टिकोणबाट कि येशू ख्रीष्ट परमेश्वरको वचन हुनुहुन्छ, र बाइबललाई शासन गर्ने नियमहरू उहाँको चरित्रका गुणहरू पनि हुन्।

“परमेश्वरको व्यवस्था स्वयं परमेश्वरजत्तिकै पवित्र छ। यो उहाँको इच्छाको प्रकाश हो, उहाँको चरित्रको प्रतिलिपि हो, दैवी प्रेम र ज्ञानको अभिव्यक्ति हो। सृष्टिको समन्वय सबै प्राणीहरू—सजीव र निर्जीव—तथा समस्त वस्तुहरू सृष्टिकर्ताको व्यवस्थासित पूर्ण अनुरूपतामा रहनुमै निर्भर गर्दछ। परमेश्वरले केवल जीवित प्राणीहरूको शासनका लागि मात्र होइन, तर प्रकृतिका सबै क्रियाकलापहरूको नियमनका लागि पनि नियमहरू नियुक्त गर्नुभएको छ। सबै कुरा स्थिर नियमहरूको अधीनमा छन्, जसलाई उपेक्षा गर्न सकिँदैन। तर प्रकृतिमा सबै कुरा प्राकृतिक नियमद्वारा शासित भए तापनि, पृथ्वीमा वास गर्ने सबैमध्ये मानिस मात्र नैतिक व्यवस्थाको अधीनमा छ। सृष्टिको मुकुटस्वरूप कृतिको रूपमा मानिसलाई परमेश्वरले आफ्ना मागहरू बुझ्ने, उहाँको व्यवस्थाको न्यायशीलता र हितकारिता ग्रहण गर्ने, अनि त्यसका आफूमाथिका पवित्र दाबीहरू बोध गर्ने शक्ति दिनुभएको छ; र मानिसबाट अटल आज्ञाकारिता अपेक्षित गरिएको छ।” Patriarchs and Prophets, 53.

सबै कुरा (र यसमा बाइबल पनि पर्दछ, किनकि बाइबल पनि कुनै वस्तु हो, र यदि त्यो कुनै वस्तु हो भने, त्यो सबै कुराको अंश हो) निश्चित नियमहरूको अधीनमा छन्। बाइबलका पनि निश्चित नियमहरू वा सिद्धान्तहरू छन्, जसले यसको सही व्याख्यालाई नियन्त्रित गर्छन्। ती नियमहरूमध्ये एउटा यो हो कि बाइबलले कुनै कुराको अन्त्यलाई त्यसै कुराको आरम्भसँग पहिचान गर्छ। येशू परमेश्वरको वचन हुनुहुन्छ, र उहाँ पहिलो र अन्तिम हुनुहुन्छ, र यो एउटा “निश्चित नियम” हो तथा उहाँको चरित्रको एक विशेषता पनि हो।

हामीले एलियाहसम्बन्धी यस परिचयलाई पुरानो र नयाँ दुवै नियमको आरम्भ र अन्त्य परस्पर सहमत छन् भन्ने देखाउन प्रयोग गर्यौं। बाइबलको अन्त्य, जुन प्रकाशको पुस्तकको अन्त्य पनि हो, प्रकाशको आरम्भसँग पनि सहमत छ। उही सत्यहरूको पक्षमा पाँच साक्षीहरू छन्, त्यो सिद्धान्तको आधारमा, जुन परमेश्वरको चरित्रको एक गुण हो—परमेश्वरको वचनले सधैं कुनै वस्तुको अन्त्यलाई त्यसैको आरम्भद्वारा दृष्टान्तित गर्दछ। यो वास्तविकता नै येशू ख्रीष्ट अल्फा र ओमेगा हुनुको अर्थको एक अंश हो।

पतमस टापुमा रहेका प्रेरित यूहन्नालाई मण्डलीको अनुभवसम्बन्धी गहिरो र हृदयस्पर्शी महत्त्वका दृश्यहरू प्रकट गरिए। परमेश्वरका जनहरू आफ्ना अगाडि रहेका संकटहरू र संघर्षहरूबारे विवेकपूर्ण ज्ञान पाउन सक्नु भनेर, अत्यन्त रुचिकर र अत्यन्त महत्त्वपूर्ण विषयहरू उनलाई रूपकहरू र प्रतीकहरूमा प्रस्तुत गरिए। समयको एकदम अन्त्यसम्मको ख्रीष्टियन संसारको इतिहास यूहन्नालाई प्रकट गरियो। उनले परमेश्वरका जनहरूको अवस्था, जोखिमहरू, संघर्षहरू, र अन्तिम उद्धारलाई अत्यन्त स्पष्टतासाथ देखे। उनले त्यो अन्तिम सन्देश अभिलेख गरे, जसले पृथ्वीको बालीलाई परिपक्व तुल्याउनेछ—चाहे स्वर्गीय भण्डारका लागि पूलाहरूका रूपमा, वा अन्तिम दिनका आगाहरूका लागि दाउराका गाभाहरूका रूपमा।

“दर्शनमा यूहन्नाले परमेश्वरका जनहरूले सत्यको खातिर सहनुपर्ने परीक्षाहरू देखे। परमेश्वरका आज्ञाहरू पालन गर्न उनीहरूले देखाएको अडिग दृढता उनले देखे, ती दमनकारी शक्तिहरूका सामुन्ने पनि, जसले उनीहरूलाई आज्ञाभङ्ग गर्न बाध्य तुल्याउन खोजेका थिए; र उनले पशु तथा त्यसको प्रतिमामाथि तिनीहरूको अन्तिम विजय पनि देखे।

“ठूलो रातो अजिङ्गर, चितुवाजस्तो पशु, र थुमाजस्ता सिङ् भएका पशुका प्रतीकहरूअन्तर्गत, परमेश्वरको व्यवस्थालाई कुल्चीमिल्ची गर्ने र उहाँका जनहरूलाई सताउने कार्यमा विशेष रूपमा संलग्न हुने सांसारिक शासनहरू यूहन्नालाई प्रस्तुत गरिए। यो युद्ध समयको अन्त्यसम्म जारी रहन्छ। पवित्र स्त्री र उनका सन्तानद्वारा प्रतीकात्मक रूपमा जनाइएका परमेश्वरका जनहरू अत्यन्तै अल्पसंख्यक भएको रूपमा चित्रित गरिए। अन्तिम दिनहरूमा केवल एक अवशेष मात्र अझै अस्तित्वमा थियो। यिनीहरूका विषयमा यूहन्ना यसरी भन्छन्, तिनीहरू ‘परमेश्वरका आज्ञाहरू पालन गर्ने, र येशू ख्रीष्टको गवाही राख्नेहरू हुन्।’”

“मूर्तिपूजावादद्वारा, अनि त्यसपछि पोपतन्त्रद्वारा, शैतानले परमेश्वरका विश्वासी साक्षीहरूलाई पृथ्वीबाट मेटाउने प्रयत्नमा धेरै शताब्दीसम्म आफ्नो शक्ति प्रयोग गर्‍यो। मूर्तिपूजकहरू र पोपपक्षीहरू उही अजिङ्गरको आत्माद्वारा प्रेरित थिए। तिनीहरूबीचको भिन्नता केवल यति मात्र थियो कि पोपतन्त्रले परमेश्वरको सेवा गरिरहेको जस्तो बाहिरी बहाना गर्दै अझ बढी खतरनाक र क्रूर शत्रुको रूपमा काम गर्‍यो। रोमनमतको माध्यमद्वारा शैतानले संसारलाई बन्धक बनायो। परमेश्वरको दाबी गर्ने मण्डली यस भ्रमको पङ्क्तिमा बगेर गइन्, र एक हजार वर्षभन्दा बढी समयसम्म परमेश्वरका जनताले अजिङ्गरको क्रोध सहनुपर्‍यो। अनि जब पोपतन्त्र, आफ्नो शक्ति गुमाएर, सतावट गर्नबाट रोकिन बाध्य भयो, तब यूहन्नाले अजिङ्गरको स्वर प्रतिध्वनित गर्न, र उही क्रूर तथा ईश्वरनिन्दात्मक कामलाई अघि बढाउन उदाउँदै आएको एउटा नयाँ शक्तिलाई देखे। यो शक्ति, जो मण्डली र परमेश्वरको व्यवस्थाको विरुद्धमा युद्ध गर्ने अन्तिम शक्ति हो, थुमाजस्ता सिङ् भएका एउटा जनावरद्वारा प्रतीकित गरिएको थियो। यसअघिका जनावरहरू समुद्रबाट निस्केका थिए, तर यो चाहिँ पृथ्वीबाट निस्क्यो, जसले प्रतीकित गरिएको राष्ट्रको शान्तिपूर्ण उदयलाई जनाउँछ। ‘थुमाजस्ता दुई सिङ्’हरूले संयुक्त राज्य सरकारको चरित्रलाई, उसका दुई मौलिक सिद्धान्त—गणतन्त्रवाद र प्रोटेस्टेन्टवाद—मा व्यक्त भएअनुसार, स्पष्ट रूपमा प्रतिनिधित्व गर्छन्। यी सिद्धान्तहरू नै राष्ट्रको रूपमा हाम्रो शक्ति र समृद्धिको रहस्य हुन्। अमेरिकाका तटहरूमा

पहिले आश्रय पाउनेहरूले पोपतन्त्रका घमण्डी दाबीहरू र राजकीय शासनको अत्याचारबाट मुक्त देशमा पुगेकोमा आनन्दित भए। तिनीहरूले नागरिक तथा धार्मिक स्वतन्त्रताको विशाल आधारशिलामाथि एउटा सरकार स्थापित गर्ने निश्चय गरे।”

“तर भविष्यवाणीको कलमले कोरेको गम्भीर रेखांकनले यस शान्त दृश्यमा एउटा परिवर्तन प्रकट गर्दछ। थुमाजस्ता सिङ्ग भएको पशुले अजिङ्गरको स्वरमा बोल्दछ, र ‘आफ्नो सामुन्ने भएको पहिलो पशुको सबै अधिकार प्रयोग गर्दछ।’ भविष्यवाणीले घोषणा गर्दछ कि उसले पृथ्वीमा बस्नेहरूलाई पशुको एउटा मूर्ति बनाउनु भनी भन्छ, र ‘उसले सबैलाई—साना र ठूला, धनी र गरिब, स्वतन्त्र र दास—तिनीहरूको दाहिने हातमा वा तिनीहरूको निधारमा एउटा छाप ग्रहण गराउँछ; र जससँग त्यो छाप, वा पशुको नाउँ, वा त्यसको नाउँको सङ्ख्या छैन, उसले किनबेच गर्न नसकोस्।’ यसरी प्रोटेस्टेन्टवाद पापसीको पदचिह्नमा पछ्याउँछ।”

“यही समयमा तेस्रो स्वर्गदूतलाई आकाशको बीचमा उड्दै यसरी घोषणा गरिरहेको देखिन्छ: ‘यदि कसैले त्यो पशु र त्यसको मूर्तिको पूजा गर्छ, र आफ्नो निधारमा वा आफ्नो हातमा त्यसको छाप ग्रहण गर्छ भने, उसले पनि परमेश्वरको क्रोधको दाखरस पिउनेछ, जो उहाँको प्रकोपको कचौरामा कुनै मिश्रणविना खन्याइएको छ।’ ‘यिनीहरू परमेश्वरका आज्ञाहरू पालन गर्ने र येशूको विश्वास कायम राख्नेहरू हुन्।’ संसारको स्पष्ट विपरीतमा त्यो सानो समूह उभिएको छ, जसले परमेश्वरप्रतिको आफ्नो निष्ठाबाट विचलित हुने छैन। यिनीहरू नै तिनीहरू हुन् जसको विषयमा यशैयाले परमेश्वरको व्यवस्थामा पारिएको भंगालोलाई मर्मत गर्नेहरू, प्राचीन उजाड स्थानहरूलाई पुनर्निर्माण गर्नेहरू, धेरै पुस्ताहरूका जगहरू उठाउनेहरू भनेर बोलेका छन्।”

“नश्वर मानिसहरूलाई कहिल्यै सम्बोधित गरिएकोमध्ये सबैभन्दा गम्भीर चेतावनी र सबैभन्दा भयङ्कर धम्की तेस्रो स्वर्गदूतको सन्देशमा निहित छ। परमेश्वरको कृपा नमिसिएको क्रोधलाई तल झार्ने पाप निश्चय नै अत्यन्त जघन्य स्वभावको हुनुपर्दछ। के यस पापको स्वरूपबारे संसारलाई अन्धकारमै छोडिनु पर्ने हो?—निश्चय नै होइन। परमेश्वरले आफ्ना सृष्टिहरूसित यसरी व्यवहार गर्नुहुन्न। उहाँको क्रोध अज्ञानतावश गरिएका पापहरूमाथि कहिल्यै खनिएन। उहाँका न्यायहरू पृथ्वीमाथि ल्याइनुभन्दा अघि, यस पापसम्बन्धी ज्योति संसारसमक्ष प्रस्तुत गरिनैपर्छ, ताकि मानिसले यी न्यायहरू किन ल्याइँदैछन् भन्ने जानोस्, र तिनबाट उम्किने अवसर पाओस्।”

“यो चेतावनी समावेश भएको सन्देश मानिसको पुत्रको प्रकट हुनुभन्दा पहिले घोषणा गरिनुपर्ने अन्तिम सन्देश हो। उहाँ स्वयंले दिनुभएका चिन्हहरूले उहाँको आगमन अत्यन्त निकट रहेको घोषणा गर्दछन्। लगभग चालिस वर्षदेखि तेस्रो स्वर्गदूतको सन्देश ध्वनित हुँदै आएको छ। यस महान् संघर्षको परिणामस्वरूप दुई पक्ष प्रकट भएका छन्—एक, ‘पशु र त्यसको प्रतिमालाई पूजा’ गर्नेहरू, र त्यसको छाप ग्रहण गर्नेहरू; र अर्को, ‘जीवित परमेश्वरको छाप’ ग्रहण गर्नेहरू, जसका निधारहरूमा पिताको नाउँ लेखिएको छ। यो कुनै दृश्य चिह्न होइन। समय आएको छ कि आफ्नो प्राणको मुक्तिप्रति रुचि राख्ने सबैले गम्भीरता र हार्दिकतासाथ यो प्रश्न गर्नुपर्छ, परमेश्वरको छाप के हो? र पशुको छाप के हो? हामी यसलाई ग्रहण गर्नबाट कसरी जोगिन सक्छौं?”

“परमेश्वरको छाप, अर्थात् उहाँको अधिकारको चिन्ह वा संकेत, चौथो आज्ञामा पाइन्छ। दशाज्ञामध्ये यही एक मात्र आज्ञा हो जसले परमेश्वरलाई आकाश र पृथ्वीका सृष्टिकर्ताका रूपमा देखाउँछ, र साँचो परमेश्वरलाई सबै झूटा देवताहरूबाट स्पष्ट रूपमा भिन्न ठहराउँछ। सम्पूर्ण धर्मशास्त्रभरि परमेश्वरको सृष्टिशक्ति नै उहाँ सबै अन्यजातिका देवताहरूभन्दा उच्च हुनुहुन्छ भन्ने प्रमाणस्वरूप प्रस्तुत गरिएको छ।”

चौथो आज्ञाद्वारा आदेशित गरिएको सब्बाथ सृष्टिको कार्यको स्मरणार्थ स्थापित गरिएको थियो, ताकि मानिसहरूको मन सधैं सत्य र जीवित परमेश्वरतर्फ निर्देशित रहोस्। यदि सब्बाथ सधैं पालन गरिएको भएको भए, त्यहाँ कहिल्यै कुनै मूर्तिपूजक, नास्तिक, वा अविश्वासी हुने थिएन। परमेश्वरको पवित्र दिनको पवित्र पालनले मानिसहरूको मनलाई तिनीहरूको सृष्टिकर्तातर्फ डोर्‍याउने थियो। प्रकृतिका कुराहरूले उहाँलाई तिनीहरूको स्मरणमा ल्याउने थिए, र तिनैले उहाँको शक्ति र उहाँको प्रेमको साक्षी दिने थिए। चौथो आज्ञाको सब्बाथ जीवित परमेश्वरको छाप हो। यसले परमेश्वरलाई सृष्टिकर्ताको रूपमा देखाउँछ, र उहाँले बनाउनुभएको प्राणीहरूमाथिको उहाँको वैध अधिकारको चिन्ह हो।

“त्यसो भए, यदि त्यो साँचो सब्बाथको स्थानमा संसारले स्वीकार गरेको जाली सब्बाथ होइन भने, पशुको छाप के हो?”

“परमेश्वर भनिने वा पूजा गरिने सबैभन्दा माथि आफूलाई उचाल्ने पोपसत्तासम्बन्धी भविष्यवाणीपूर्ण घोषणा, सातौँ दिनको विश्रामदिनलाई हप्ताको पहिलो दिनमा परिवर्तन गरिनुमा अत्यन्त स्पष्ट रूपमा पूरा भएको छ। जहाँ जहाँ परमेश्वरको विश्रामदिनलाई भन्दा पोपीय विश्रामदिनलाई प्राथमिकता दिएर मान गरिन्छ, त्यहाँ त्यहाँ पापको मानिस स्वर्ग र पृथ्वीका सृष्टिकर्ताभन्दा माथि उचालिन्छ।”

“ख्रीष्टले विश्रामदिन परिवर्तन गर्नुभयो भनी दाबी गर्नेहरू उहाँकै आफ्नै वचनको प्रत्यक्ष विरोध गरिरहेका छन्। पर्वतप्रवचनमा उहाँले घोषणा गर्नुभयो: ‘म व्यवस्था वा अगमवक्ताहरूलाई नष्ट गर्न आएको हुँ भनी नठान; म नष्ट गर्न होइन, तर पूरा गर्न आएको हुँ। किनकि म तिमीहरूलाई साँचो भन्दछु, जबसम्म आकाश र पृथ्वी टल्दैन्, तबसम्म सबै पूरा नभएसम्म व्यवस्थाबाट एक मात्रा वा एक बिन्दु पनि कुनै रीति टल्दैन्। यसकारण जसले यी सानातिना आज्ञाहरूमध्ये एउटालाई भङ्ग गर्छ, र मानिसहरूलाई पनि त्यसै गर्न सिकाउँछ, ऊ स्वर्गको राज्यमा सबैभन्दा सानो कहलाइनेछ; तर जसले तिनलाई पालन गर्छ र सिकाउँछ, उही स्वर्गको राज्यमा महान् कहलाइनेछ।”

“रोमन क्याथोलिकहरू स्वीकार गर्छन् कि सबाथको परिवर्तन तिनको चर्चद्वारा गरिएको थियो, र तिनीहरू यही परिवर्तनलाई यस चर्चको सर्वोच्च अधिकारको प्रमाणको रूपमा प्रस्तुत गर्छन्। तिनीहरू घोषणा गर्छन् कि हप्ताको पहिलो दिनलाई सबाथको रूपमा पालन गरेर प्रोटेस्टेन्टहरूले दैवी विषयहरूमा व्यवस्था बनाउने उसको शक्तिलाई मान्यता दिइरहेका छन्। रोमन चर्चले आफ्नो अचूकतासम्बन्धी दाबी त्यागेको छैन, र जब संसार तथा प्रोटेस्टेन्ट चर्चहरूले उसैले सिर्जना गरेको जाली सबाथलाई स्वीकार गर्छन्, तब तिनीहरूले वस्तुतः उसको उक्त दाबीलाई स्वीकार गरिरहेका हुन्छन्। यस परिवर्तनको पक्षमा तिनीहरूले प्रेरितहरू र पितृहरूका अधिकारको हवाला दिन सक्छन्, तर तिनीहरूको तर्कको भ्रम सजिलै देख्न सकिन्छ। पापवादी यति तीक्ष्ण छ कि उसले प्रोटेस्टेन्टहरू आफूलाई आफैं छलिरहेका छन्, र यस विषयका तथ्यहरूतर्फ आफ्ना आँखाहरू स्वेच्छाले बन्द गरिरहेका छन् भन्ने कुरा देख्छ। जसरी आइतबारसम्बन्धी संस्था समर्थन पाउँदै जान्छ, ऊ हर्षित हुन्छ, किनकि उसलाई यो निश्चित भान हुन्छ कि अन्ततः यसले सम्पूर्ण प्रोटेस्टेन्ट संसारलाई रोमको झन्डामुनि ल्याउनेछ।”

Signs of the Times, November 1, 1899.